

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
FILOZOFICKÁ FAKULTA
ÚSTAV BOHEMISTIKY

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**PŮSOBENÍ MARTINA GLASERA V ČINOHŘE
JIHOČESKÉHO DIVADLA**

Vedoucí práce: prof. PhDr. Dalibor Tureček, CSc.

Autor práce: Dana Skálová

Studijní obor: Bohemistika

Ročník: 3.

2011

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění, souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 11/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích, 24. července 2011

.....
Dana Skálová

Děkuji prof. PhDr. Daliboru Turečkovi, CSc. za odborné vedení, cenné rady a připomínky.

Dále děkuji Martinu Glaserovi za poskytnutý rozhovor a všem pracovníkům Jihočeského divadla, kteří mi při zpracovávání bakalářské práce vyšli vstříc a poskytli mi potřebné materiály.

Také bych chtěla poděkovat své mamince, která mi při zpracovávání bakalářské práce byla velikou oporou.

ANOTACE

Práce bude profilovou monografií současného šéfa činohry Jihočeského divadla, Martina Glasera. Zpracuji jeho působení jednak popisně evidenční formou (přehled podílu na jednotlivých inscenacích). Dále se budu analyticky věnovat charakteristickým rysům Glaserova režijního stylu a dramaturgie. Třetí část práce bude sledovat Glaserovy představy o jednotlivých úrovních a složkách divadelního provozu (od dramaturgie přes režii k vedení souboru). Součástí práce bude i sledování recenzí jednotlivých Glaserových režii v Jihočeském divadle.

ANNOTATION

This study is going to be a monograph of the contemporary head of drama department of the South Bohemian Theatre, Matrin Glaser. I will process his work with a descriptive registration form (i.e. summary of the share in particular productions). Further, I will study characteristic features of Glaser's directorial style and dramaturgy analytically. The third part of this study will observe Glaser's ideas about individual levels and parts of scenic working (i.e. from dramaturgy through direction to the leadership of the ensemble). Part of this study is going to be an assessment of reviews of particular pieces of the South Bohemian Theatre directed by Glaser.

OBSAH

ÚVOD	7
1 ŽIVOTOPIS	9
2 OCENĚNÍ.....	11
2. 1. Cena Českého divadla 2008	11
2. 2. Cena Českého divadla 2010	11
2. 3. Cena Alfreda Radoka 2011	12
3 REPERTOÁR.....	14
4 PŘEHLED PODÍLU MARTINA GLASERA NA JEDNOTLIVÝCH INSCENACÍCH.....	16
5 VLASTNÍ RECENZE HER.....	50
6 ROZHOVOR S MARTINEM GLASEREM	62
7 RECENZE JEDNOTLIVÝCH GLASEROVÝCH REŽIÍ V JIHOČESKÉM DIVADLE.....	66
ZÁVĚR	71
SEZNAM NOVIN	74
SEZNAM OSTATNÍCH PRAMENŮ	75
PŘÍLOHY	75

ÚVOD

Ve své bakalářské práci se zaměřuji na činnost Martina Glasera, současného šéfa činohry, od počátku jeho působení v Jihočeském divadle. Režíroval většinu inscenací, které se v tomto divadle hrály, tudíž je pro Jihočeské divadlo klíčovou osobností. Režíroval hry nejen v kamenné budově Jihočeského divadla (Dr. Stejskala 19, České Budějovice), ale také v Malém divadle (Hradební ulice 18, České Budějovice) a na Otáčivém hledišti v Českém Krumlově (Zámecká zahrada, Český Krumlov).

Sama mám k divadlu velice vřelý a blízký vztah. Už druhým rokem pracuji pro internetové noviny jako kulturní recenzentka. Má práce spočívá v recenzování her uváděných v Jihočeském divadle. Od března tohoto roku také sama hraji ve Studentském Univerzitním Divadle (SUD). Divadlo mám velice ráda a často ho navštěvuji, proto jsem si toto téma zvolila pro svou bakalářskou práci.

V prvních dvou kapitolách bych se chtěla zaměřit na životopis Martina Glasera a na ocenění, které získal svou režisérskou činností.

Ve třetí kapitole uvedu seznam všech her, které v Jihočeském divadle režíroval. Hry seřadím vzestupně podle data premiéry.

Čtvrtou část své práce věnuji přehledu účasti Martina Glasera na jednotlivých inscenacích. Martin Glaser si vybírá hry nejen od zahraničních, ale také od českých autorů. Několik her dokonce se svojí dlouholetou kolegyní Olgou Šubrtovou sám napsal. U každé hry je uvedený jako režisér, někdy ale také jako pomocný režisér. Avšak tímto jeho snaha nekončí. Chtěla bych zjistit, na jakých složkách se u jednotlivých her podílel. Hry opět seřadím vzestupně, podle data premiéry. U inscenací uvedu informace, které jsou pro mě klíčové a které se mi podaří sehnat. Většinu, v této práci publikovaných informací, získám z archivu Jihočeského divadla. Bohužel kvůli povodním v Českých Budějovicích v roce 2002 došlo ke zničení informací a materiálů. Některé materiály již tedy nebudou k sehnání.

V páté části uveřejním vlastní recenze Glaserových her. V této části se zaměřím na zajímavosti v jednotlivých hrách a na jejich děj. Záznamy her získám od Jihočeského divadla. Bohužel díky již zmiňovaným povodním v Českých Budějovicích v roce 2002 se plno starších záznamů zničilo. Některé hry jsou natočeny pouze na VHS kazetách, ale ty se kvůli delšímu zachování hry nepřetáčejí. Tudíž uvedu své poznatky k inscenacím, jejichž záznam mi bude zprostředkován.

V části šesté plánuji vlastní rozhovor s Martinem Glaserem, se kterým se sejdu v Jihočeském divadle. Zeptám se ho na věci, které mě budou zajímat a které by mohly být pro práci důležité.

V sedmé části se zaměřím na publikované recenze k jednotlivým Glaserovým inscenacím. Uvedu recenze otisknuté v novinách, časopisech a také recenze uveřejněné na internetových portálech. Připravím seznam, kde uvedu názvy divadelních inscenací opět seřazených vzestupně, podle data premiéry. K jednotlivým hrám doplním názvy internetových portálů, novin či časopisů, ve kterých byla hra recenzována a datum, kdy recenze vyšla. Opět uvedu pouze informace, které budou dostupné.

Přílohy budou obsahovat fotografii Martina Glasera, historické budovy Jihočeského divadla, Malého divadla a Otáčivého hlediště v Českém Krumlově. Dále výběr rozhovorů s ním a plakáty k některým představením.

Cílem této práce je vytvoření profilové monografie současného šéfa činohry Jihočeského divadla, Martina Glasera.

1 ŽIVOTOPIS

Martin Glaser začal nejprve působit v divadle Na Prahu. Zde uvedl Topolovu hru *Hodina lásky* a také svojí vlastní hru *Unikání neboli Cynismus*.

Angažmá v Jihočeském divadle přijal ještě před ukončením studia na DAMU. Spolu s Glaserem byla přijata i jeho mnoholetá kolegyně, dramaturgyně Olga Šubrtová. Společně již pro Jihočeské divadlo připravili víc jak 20 inscenací, které jsou mnohdy rozličné svými žánry. Svě hry uvedli nejen v historické budově Jihočeského divadla a na studiové scéně, ale také na Otáčivém hledišti v Českém Krumlově.

Pro Jihočeské divadlo nastudoval texty zahraničních autorů, jako například: Letts - *Zabiják Joe* (1998), Goldoni – *Impresáριο ze Smyrny* (1998), Simon – *Biloxi Blues* (1999), Shakespeare – *Veselé paničky Windsorské* (1999), Christie – *Deset malých černoušků* (1999), Mastrossimone - *Jako naprostý šílenci* (2000), Schwab – *Prezidentky* (2001), Egressy – *Portugálie* (2001), Bryll + Gartnerová – *Malované na skle* (2003), Christie – *Past na myši* (2003), McDonagh - *Mrzák inishmaanský* (2005), Maupassant – *Miláček* (2005), Wilde – *Není Filip jako Filip* (2006), LaBute – *Tlustý prase* (2006), Slobodzianek - *Prorok Ilja* (2006), Hampton – *Nebezpečné vztahy* (2007), McDonagh – *Osiřelý západ* (2008), Belbel – *Mobil* (2009), Verdi – *Otello* (2009), Shakespeare – *Macbeth* (2010), Trier – *Kdo je tady ředitel?* (2010).

Pro Jihočeské divadlo dále nastudoval texty českých autorů, jako například: Vedral – *Kašpar Hauser – dítě Evropy* (2004), Havel – *Odcházení* (2008), Zelenka – *Očištění* (2010).

Nastudoval však také náročné texty od světových klasiků. Jejich hry interpretuje moderním způsobem. Například: Corneille – *Polyeuktos* (2000), Čechov - *Tři sestry* (2002), Shakespeare - *Komedie omylů* (2000) nebo *Něco za něco* (2004).

Martin Glaser se jako režisér může hrdě podepsat pod několik her, které se staly doslova diváckými hity. Je to například thriller *Deset malých černoušků*, muzikál

Malované na skle nebo komedie *Biloxi blues* či *Není Filip jako Filip*. Tyto hry se na jevišti Jihočeského divadla uváděly několik sezón a dočkaly se mnoha desítek repríz.

Tímto jeho snaha nekončí. S dramaturgyní Olgou Šubrtovou působí jako velmi úspěšná a divácky oblíbená autorská dvojice. Velký ohlas v Jihočeském divadle měla jejich volná transkripce hry *Muž sedmi sester* od Jaroslava Havlíčka (2005). Glaser a Šubrtová jsou také autory hry *Utěšitel* (2011). Pro Otáčivé hlediště v zámeckém parku Českého Krumlova společně napsali komediální adaptaci Dumasových *Tři mušketýrů* (2001), původní komedii *Ženy Jindřicha VIII. aneb Chudák král (em)* (2004) a hru *Robin Hood* (2008).

Pohostinsky se ujal režírování v divadlech po celé republice. Hostoval v divadlech v Praze, Pardubicích, Ostravě, Liberci, Plzni a Brně. Uměleckým šéfem činohry v Jihočeském divadle je Martin Glaser od 1. ledna 2006.

2 OCENĚNÍ

2. 1. Cena Českého divadla 2008

V roce 2008 získala činohra Jihočeského divadla poprvé Cenu Českého divadla, a to v kategorii Nejpozoruhodnější umělecký počin. Tuto cenu vyhrála za inscenaci *Nebezpečné vztahy* v režii Martina Glasera.

Šéf činohry a zároveň režisér inscenace Martin Glaser převzal trofej z rukou paní Livie Klausové v Divadle na Vinohradech v Praze.

České divadlo je festival, na kterém se předvádí mimopražské profesionální scény z celé České republiky. Novým prezidentem této přehlídky se stal pan Miroslav Donutil. Zároveň se na ní podílela i paní Livia Klausová, tehdejší ministr kultury Václav Jehlička a tehdejší pražský primátor Pavel Bém.

2. 2. Cena Českého divadla 2010

Cenu Českého divadla 2010, získala v kategorii Počin roku činohra Jihočeského divadla. Tato prestižní cena jí byla udělena za hru *Vajgl* autorů Adély Balzerové a Jana Jirků v režii Jana Jirků. Ředitel divadla Jiří Šesták, režisér Jan Jirků, dramaturgyně představení Adéla Balzerová a šéf činohry Jihočeského divadla Martin Glaser převzali prestižní ocenění z rukou Miroslava Donutila a Livie Klausové v neděli 6. února 2011 na Nové scéně Národního divadla v Praze.

Toto ocenění je pro činohru Jihočeského divadla již druhé v pořadí.

„Náš soubor má z této ceny velkou radost hlavně proto, že byla vyzdvihnuta inscenace, kde jsme iniciovali i vznik samotného textu. Vajgl byl napsán na naši objednávku, pro naše herce a pro naše divadlo. Jsem přesvědčený o tom, že živé a moderní současné divadlo se bez nových her dělat nedá, přestože skoro vždy

vyvolávají u publika kontroverzní reakce. Tím spíš, když se týkají neuralgických bodů naší historie nebo současnosti. Ale tak to bylo a bude vždycky, když se tvůrci pokusí dotknout citlivých témat a zpracovat je současným divadelním jazykem,“ uvedl k ocenění šéf činohry Martin Glaser. „Pokud získáváme nejlepší reference a ocenění za takto náročné projekty, je to mj. i potvrzením toho, že umělecká cesta našeho souboru je správná,“ dodává k tomu M. Glaser.¹

2. 3. Cena Alfréda Radoka 2011

Hra *Očištění* se stala nejlepší nově uvedenou českou hrou v roce 2010. Takto se shodla odborná porota v anketě časopisu *Svět a divadlo*, čítající 78 kritiků. Ocenění bylo inscenaci předáno dne 5. března 2011 na slavnostním předání Cen Alfréda Radoka.

Tato inscenace, v režii Martina Glasera, patřila k titulům pro náročného diváka. Její derniéra nastala 20. ledna 2011. V hlavní roli se divákům předvedl přímo ředitel Jihočeského divadla Jiří Šesták. Scénu navrhl Jaromír Vlček, který se sám stal držitelem Ceny Alfréda Radoka v roce 2008, a to za scénografii k pražskému *Odcházení* od Václava Havla.

Ceny Alfréda Radoka se udělují pouze činohrám, a to za nejzajímavější počiny a za původní texty. Hlavní příčinou vzniku této soutěže je napomáhání ke vzniku nových divadelních textů.

Na slavnostním předání Cen Alfréda Radoka se vyhlašuje několik kategorií. Jsou to například: inscenace roku, nejlepší ženský herecký výkon, nejlepší mužský herecký výkon, nejlepší hudba, talent roku či vítěz každoroční anonymní dramatické soutěže.

¹ *Jihočeské divadlo* [online]. 2011-02-01 [cit. 2011-07-24]. Hra Vajgl vítězem přehlídky České divadlo 2010. Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz/cinohra/aktualne?qid=574>>.

V letošním roce se Ceny Alfréda Radoka udílely již po devatenácté. Záznam této slavnostní soutěže odvysílala Česká televize dne 12. března 2011.

3 REPERTOÁR

Zde jsou vypsaný všechny hry, které Martin Glaser režíroval. U každé hry je uvedeno přesné datum, kdy měla hra premiéru. Hry jsem seřadila vzestupně, podle data premiéry. Jak je očividné, Martin Glaser během svého působení v činohře Jihočeského divadla režíroval do dnešního dne třicet tři inscenací. První je datována k roku 1998 a prozatím poslední vznikla v letošním roce, tedy v roce 2011.

- **1998:** Zabiják Joe 16. 10. 1998
Impresáριο ze Smyrny 4. 12. 1998
- **1999:** Biloxi Blues 5. 2. 1999
Veselé paničky Windsorské 7. 8. 1999
Deset malých černoušků 3. 12. 1999
- **2000:** Jako naprostý šílenci 7. 4. 2000
Komédie omylů 2. 6. 2000
Polyeuktos 24. 11. 2000
- **2001:** Tři mušketýři 15. 6. 2001
Prezidentky 12. 10. 2001
Portugálie 30. 11. 2001
- **2002:** Tři sestry 8. 2. 2002
- **2003:** Malované na skle 28. 2. 2003
Past na myši 19. 12. 2003
- **2004:** Něco za něco 30. 4. 2004
Ženy Jindřicha VIII. aneb Chudák král (em) 11. 6. 2004
Kašpar Hauser – dítě Evropy 17. 12. 2004

- **2005:** Mrzák inishmaanský 25. 2. 2005
Muž sedmi sester 6. 5. 2005
Miláček 28. 10. 2005
- **2006:** Není Filip jako Filip 24. 3. 2006
Tlustý prase 27. 10. 2006
Prorok Ilja 22. 12. 2006
- **2007:** Nebezpečné vztahy 21. 12. 2007
- **2008:** Osiřelý západ 29. 2. 2008
Robin Hood 6. 6. 2008
Odcházení 19. 12. 2008
- **2009:** Mobil 8. 4. 2009
Otello 6. 11. 2009
- **2010:** Očištění 12. 2. 2010
Macbeth 4. 6. 2010
Kdo je tady ředitel? 12. 11. 2010
- **2011:** Utěšitel 14. 1. 2011

4 PŘEHLED PODÍLU MARTINA GLASERA NA JEDNOTLIVÝCH INSCENACÍCH

V této části uvádím přehled podílu Martina Glasera na jednotlivých divadelních hrách. V inscenacích se angažoval různým způsobem. U každé je uvedený jako režisér, někdy jako pomocný režisér. Mnohdy se podílel na úpravě, překladu, divadelním scénáři, inscenační úpravě, divadelní adaptaci či sám připravil scénu. U pár her můžeme Martina Glasera najít jako autora. Všechny hry jsem opět seřadila vzestupně, podle data premiéry. Informace mám z archivu Jihočeského divadla. Publikuji pouze informace, které jsou pro hru klíčové a které jsou dostupné. Uvádím například autora, překladatele, datum premiéry či derniéry, téma hry, účinkující herce, režii, scénu, kostýmy, dramaturgii, nápovědu, hudební spolupráci a popis hry.

1998 - Zabiják Joe

Autor:	Tracy Letts
Překlad:	Jiří Josek
Premiéra:	16. 10. 1998
Účinkovali:	Chris Smith - Michal Zelenka Sharla Smithová – Jaroslava Červenková Ansel Smith – Jan Dvořák Vicky Smithová – Petra Hobzová Zabiják Joe Cooper – Ctirad Götze
Režie:	Martin Glaser
Scéna:	Jana Procházková
Kostýmy:	Lenka Rašková
Pohybová spolupráce:	Martin Páček
Dramaturgie:	Olga Šubrtová
Inspice:	Živana Stupková

1998 – Impresário ze Smyrny

Autor:	Carlo Goldoni
Překlad:	Jaroslav Pokorný
Premiéra:	4. 12. 1998
Účinkovali:	Ali – Jan Dvořák Carluccio – Michal Zelenka Lucrezie – Kateřina Březinová Tonina – Věra Hlaváčková Annina – Bibiana Šimonová Pasqualino – Martin Hruška Cipera – Ctirad Götzt Troscanini – Tomáš Stolařík Lugnanec – Petr Červinka Giovanna Capri – Jiřina Petrů Farinelli – Petr Hanus Monserrat – Martin Davídek
Režie:	Martin Glaser
Úprava:	Martin Glaser, Olga Šubrtová
Scéna:	Jana Procházková
Kostýmy:	Lenka Rašková
Pohybová spolupráce:	Martin Pacek
Dramaturgie:	Olga Šubrtová

1999 - Biloxi Blues

Autor:	Neil Simon
Premiéra:	5. 2. 1999
Derniéra:	5. 12. 2000
Téma:	válečná lovestory
Účinkovali:	Merwin J. Toomey – Roman Nevěčný Daisy Hannigenová – Petra Hobzová

Roy Selridge – Martin Davídek
Arnold Epstein – Ctirad Götzt
Joseph Wykowski – Martin Hruška
Rowena – Jaroslava Červenková
Don Carney – Tomáš Stolařík
Eugene Morris Jerome – Michal Zelenka
Režie: Martin Glaser
Scéna: Jana Procházková
Kostýmy: Jana Procházková
Pohybová spolupráce: Martin Pacek
Dramaturgie: Olga Šubrtová

1999 – Veselé paničky Windsorské

Autor: William Shakespeare
Překlad: Martin Hlinský
Pleněrová verze: Jiří Menzel, František Řihout
Premiéra: 7. 8. 1999
Účinkovali: Páza – Jiří Šesták
Paní Pážová – Bibiana Šimonová
Anička – Kateřina Hrachovcová, Adéla
Kubačáková Kačerová
Brouzdal – Roman Nevěčný
Paní Brouzдалová – Daniela Bambasová
Hugo Evans – Martin Hruška
Caius – Ctirad Götzt
Paní Čiperná – Petra Hobzová
John Rugby – Petr Drholec, Martin Kubačák
Hospodský – Karel Charvát
Fenton – Martin Davídek
Rytíř Jan Falstaff – Petr Hanus
Robin – Daniel Bambas

Bardolf – Jan Dvořák
Pistol – David Novotný
Nym – Ondřej Veselý
Robert Bloumal – Petr Červinka
Abraham Pindítko – Michal Zelenka
Petr Blboun – Jan Konrád
Režie: Jiří Menzel
Pomocná režie: Martin Glaser
Pohybová spolupráce: Libuše Králová
Dramaturgie: František Řihout
Výprava: Kristina Novotná

1999 – Deset malých černoušků

Autor: Agatha Christie
Překlad: Martin Glaser
Premiéra: 3. 12. 1999
Téma: thriller
Účinkovali: Filip Lombard – Ctirad Götz
Naracot – Jan Konrád
Lawrence Wargrave – Petr Šporcl
Anthony Marston – Michal Zelenka
Emily Brentová – Bibiana Šimonová
William Blore – Martin Hruška
Rogersová – Jaroslava Červenková
Rogers – Jiří Šesták
Dr. Armstrong – Roman Nevěčný
Režie: Martin Glaser
Úprava: Martin Glaser, Olga Šubrtová
Scéna: Jana Procházková
Kostýmy: Lenka Rašková
Dramaturgie: Olga Šubrtová

Představení řídí: Dana Křížová
Text sleduje: Jolana Bonešická

2000 – Jako naprostý šilenci

Autor: William Mastrosimone
Překlad: Jitka Sloupová
Premiéra: 7. 4. 2000
Derniéra: 25. 5. 2001
Účinkovali: Russ Rigel – Ctirad Götz
Jennifer Bartonová – Věra Hlaváčková
Kenny – Ondřej Veselý
Jimmy – Martin Davídek, Michal Zelenka
Victoria Cooper – Petra Hobzová
Lance – Martin Hruška
Řidič – Martin Kubačák
Režie: Martin Glaser
Scéna: Jana Procházková
Kostýmy: Jana Procházková
Pohybová spolupráce: Martin Pacek
Dramaturgie: Olga Šubrtová
Představení řídí: Živana Stupková
Text sleduje: Jolana Bonešická

2000 – Komédie omylů

Autor: William Shakespeare
Překlad: František Vrba
Premiéra: 2. 6. 2000
Účinkovali: Solinus, vévoda efezský – Jan Dvořák
Egeon, kupec ze Syrakus – Petr Šporcl

Antifolus Efezský, syn Egeona a Emilie, Antifolus
Syrakuský – Martin Hruška

Dromio Efezský, sluha Antifola Efezského,
Dromio Syrakuský, jeho dvojče, sluha Antifola
Syrakuského – Michal Zelenka

Kaspar, Melichar, Baltazar, kupci – Martin
Kubačák

Angelo, zlatník – Petr Hanus

Skřípec, zaklínač – Ctirad Götze

Emilie, abatyše v Efezu, manželka Egeonova –
Bibiana Šimonová

Adriana, manželka Antifola Efezského – Věra
Hlaváčková

Luciana, její neprovdaná sestra – Adéla
Kubačáková Kačerová

Kurtizána – Daniela Bambasová

Dráb – Ondřej Veselý

Sluha – Petr Červinka

Žalářník – Jiří Hruška

Prodavač vody – Petr Drholec

Lucka, služka – Petra Hobzová

Režie: Martin Glaser

Scéna: Jana Procházková

Kostýmy: Lenka Rašková

Pohybová spolupráce: Martin Páček

Dramaturgie: Olga Šubrtová

Představení řídí: Dana Křížová

Text sleduje: Jana Frouzová – Hrušková, Jolana Bonešická

Inscenační úprava: Martin Glaser

2000 – Polyektos

Autor: Pierre Corneille
Překlad: Vladimír Mikeš
Premiéra: 24. 11. 2000
Derniéra: 17. 1. 2002
Účinkovali: Felix – Petr Šporcl
Polyeuktos – Martin Hruška
Severus – Ctirad Götze
Nearchos – Karel Charvát
Paulina – Věra Hlaváčková
Stratonika – Daniela Bambasová, Jaroslava
Červenková
Albinus – Jiří Šesták
Fabianus – Martin Davídek
Režie: Martin Glaser
Scéna: Jana Procházková
Dramaturgie: Olga Šubrtová
Inscenační úprava: Martin Glaser, Olga Šubrtová

2001 – Tři mušketýři

Autor: Alexandre Dumas
Premiéra: 15. 6. 2001
Téma: komedie
Účinkovali: D'Artagnan – Ondřej Veselý
Athos – Martin Hruška
Porthos – Pavel Oubram
Aramis – Tomáš Drápela
Ludvík XIII – Václav Vodička
Anna Rakouská – Věra Hlaváčková
Buckingham – Roman Nevěčný
Mylady de Winter – Taťána Kupcová
Richellieu – René Přibil

	Rochefort – Martin Kubačák
	de Tréville – Martin Dvořák
	Bonacieux – Petr Červinka
	Constance – Teresa Branna
	D'Artagnanův otec – Jiří Šesták
	D'Artagnanova matka – Jaroslava Červenková
	D'Artagnan jr. – Adam Vlach
	John, Buckinghamův sluha – Jan Konrád
	Kněz, ceremoniář, hostinský – Michal Dalecký
Režie:	Martin Glaser
Divadelní scénář:	Olga Šubrtová, Martin Glaser
Scéna:	Jana Zháňalová
Kostýmy:	Lenka Rašková
Choreografie:	Martin Pacek
Dramaturgie:	Olga Šubrtová
Představení řídí:	Eva Boříková, Nikola Studihradová
Text sleduje:	Markéta Vejdovcová
Hudba:	Petr Malásek
Šermy a souboje:	Petr Barvík
Popis hry:	<i>„Romantická komedie plná dobrodružství, intrik, lásky i divokých soubojů. Athos, Porthos, Aramis a D'Artagnan ve službách králových a hlavně královniných v boji proti krásné, ale kruté Mylady, pravé ruce kardinála Richelieu.“²</i>

2001 – Prezidentky

Autor:	Werner Schwab
Překlad:	Josef Balvín

² *Jihočeské divadlo* [online]. 2001 [cit. 2011-07-24]. Tři mušketýři. Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz/archiv/porad/17-tri-musketyri>>.

Premiéra: 12. 10. 2001
Téma: fekální drama
Účinkovali: Erna – Jaroslava Červenková
Greta – Věra Hlaváčková
Marjánka – Lenka Krčková
Režie: Martin Glaser
Scéna: Petra Hábová
Kostýmy: Petra Hábová
Dramaturgie: Olga Šubrtová
Popis hry: „*Tato hra je o tom, že Země je kotouč, že Slunce vychází a zapadá, protože se otáčí kolem Země; je o tom, že nic nechce být funkcí, jen rozptýlením.*“³

2001 - Portugálie

Autor: Zoltán Egressy
Překlad: Taťána Dimitrová
Premiéra: 30. 11. 2001
Derniéra: 28. 1. 2003
Téma: komedie
Účinkovali: Mašle – Lenka Krčková
Drobek – Martin Davídek
Hospodský – Jan Dvořák
Řepa – Martin Hruška
Farář – Martin Kubačák
Kolík – Roman Nevěčný
Jituš – Jaroslava Červenková

³ *Jihočeské divadlo* [online]. 2001 [cit. 2011-07-24]. Prezidentky. Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz/archiv/porad/2-prezidentky>>.

Satanáš – Petr Hanus
Manželka – Adéla Kubačáková Kačerová
Bittner – Jaroslav Domin
Režie: Martin Glaser
Pohybová spolupráce: Martin Pacek
Dramaturgie: Olga Šubrtová
Výprava: Jaroslav Milfajt

2002 – Tři sestry

Autor: Anton Pavlovič Čechov
Premiéra: 8. 2. 2002
Derniéra: 15. 3. 2003
Téma: hra
Účinkovali: Andrej Porozov – Martin Hruška
Natálie – Lenka Krčková
Olga – Jaroslava Červenková
Máša – Věra Hlaváčková
Irina – Adéla Kubačáková Kačerová
Fjodor Kulygin – Jiří Šesták
Alexandr Veršinín – Petr Hanus
Nikolaj Tuzenbach – Martin Kubačák
Vasilij Solený – Ondřej Veselý
Ivan Čebutykin – Petr Šporcl
Alexej Fedotík – Martin Davídek
Ferapont – Karel Charvát
Anfisa – Hana Bauerová
Režie: Martin Glaser
Scéna: Jan Dušek
Kostýmy: Lenka Rašková
Pohybová spolupráce: Martin Pacek
Dramaturgie: Olga Šubrtová

2003 – Malované na skle

Autor:	Ernest Bryll, Kateřina Gartnerová
Překlad, přebásnění:	Jaromír Nohavica
Premiéra:	28. 2. 2003
Derniéra:	23. 5. 2006
Téma:	zbojnický muzikál
Účinkovali:	Vypravěč – Jiří Šesták Dovypravovač – Petr Červinka Janík – Ondřej Veselý Smrt – Daniela Bambasová Anděl – Věra Hlaváčková Ďábel – Roman Nevěčný Zbojník – Tomáš Drápela, Jan Herget, Jan Zdražil, Pavel Oubram Velitel četníků – Martin Hruška četník – Jan Dvořák, Jan Konrád, Václav Vodička, dívka potvora – Taťána Kupcová Janíkova milá – Dana Verzichová děvče – Adéla Kubačáková Kačerová, Věra Hollá, Teresa Branna Matka – Jaroslava Červenková
Režie:	Martin Glaser
Scéna:	Dana Hábová
Dramaturgie:	Olga Šubrtová
Představení řídí:	Dana Křížová
Inscenační úprava:	Martin Glaser, Olga Šubrtová
Hubení aranžmá, úpravy:	Filip Benešovský, Vít Sázavský
Realizace nahrávky:	Filip Benešovský, Vít Sázavský
Jazyková spolupráce:	Renata Putzlacher – Buchtová
Korepetice:	Jan Krejcar

Popis hry: *„Milovat se do svítání – tančit, zpívat k umírání. Krásky a smrt, zbojníci a četníci, andělé a ďábel ve zbojnickém muzikálu. Rocková balada, milostné reggae, vtipný banjo band a mnohem víc...“⁴*

2003 – Past na myši

Autor: Agatha Christie
Překlad: Luba a Rudolf Pellarovi
Premiéra: 19. 12. 2003
Derniéra: 22. 4. 2005
Téma: detektivka
Účinkovali: Mollie Ralstonová – Věra Hlaváčková
Giles Ralston – Martin Hruška
Paní Boylová – Bibiana Šimonová
Major Metcalf – Jan Dvořák
Pan Paravicini – Petr Šporcl
Kryštof Wren – Pavel Oubram
Detektiv seržant Trotter – Tomáš Drápela
Slečna Casewellová – Lenka Krčková
Režie: Martin Glaser
Scéna: Jaroslav Milfajt
Kostýmy: Lenka Rašková
Dramaturgie: Olga Šubrtová
Popis hry: *„Osm lidí uvězněných v zasněženém penziónu. Dva z nich musí zemřít. Jeden z nich je vrah ... Největší divadelní triumf královny detektivek se po více než třiceti letech znovu vrací na jeviště Jihočeského divadla! Po úspěchu „Deseti malých černoušků“*

⁴ *Jihočeské divadlo* [online]. 2003 [cit. 2011-07-24]. Malované na skle. Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz/archiv/porad/3-malovane-na-skle>>.

*pro vás stejný inscenační tým připravuje další
detektivní lahůdku!“⁵*

2004 – Něco za něco

Autor:	William Shakespeare
Překlad:	Stanislav Rubáš
Premiéra:	30. 4. 2004
Derniéra:	19. 5. 2005
Téma:	hra
Účinkovali:	Vincentio – Jiří Šesták Escalus – Petr Šporcl Angelo – Ondřej Veselý Lucio – Pavel Oubram Loudil – Tomáš Drápela Paní Zválená – Daniela Bambasová Necuda – Roman Nevěčný Claudio, mladý šlechtic – Ondřej Volejník Julie – Věra Hollá Mnich Tomáš – Petr Červinka Isabela – Dana Verzichová Žalářník – Jan Konrád Čmuhálek – Martin Hruška Marina, Angelova snoubenka – Taťána Kupcová Nelida – Petr Červinka Bernardin – Jan Dvořák Mnich Petr – Tomáš Drápela
Režie:	Martin Glaser
Dramaturgie:	Olga Šubrtová

⁵ *Jihočeské divadlo* [online]. 2003 [cit. 2011-07-24]. Past na myši. Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz/archiv/porad/36-past-na-mysi>>.

Výprava: Petra Hábová
Inscenační úprava: Martin Glaser, Olga Šubrtová
Popis hry: *„Téměř politický thriller o mocném muži, kterého zaslepila vášeň. Angelo je pověřen dočasnou vládou v zemi, kterou zmítá anarchie a chaos. Aby nastolil pořádek, rozpoutá teror. Neomezená moc ale strhne jeho andělskou masku a odhalí d'ábelskou tvář. Netuší, že každý jeho krok je sledován.“⁶*

2004 – Ženy Jindřicha VIII. aneb Chudák král (em)

Autor: Martin Glaser, Olga Šubrtová
Premiéra: 11. 6. 2004
Téma: česká komedie
Účinkovali: Jindřich VIII. / Jindra –
Oldřich Vízner
Cromwell – Roman Nevěčný
Kateřina Aragonská - Bibiana Šimonová
Anna Boleynová – Teresa Branna
Jana Seymourová – Dana Verzichová
Anna Klevská – Lenka Krčková
Kateřina Howardová – Michaela Krejčová, Andrea Studená
Wolsey – Martin Hruška
Thomas Boleyn – Petr Červinka
Alžběta Boleynová – Jaroslava Červenková
Jiří Boleyn – Ondřej Veselý
Marie Boleynová – Taťána Kupcová

⁶ *Jihočeské divadlo* [online]. 2004 [cit. 2011-07-24]. Něco za něco. Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz/archiv/porad/49-neco-za-neco>>.

	Hostinská Anna – Věra Hlaváčková
	John – Tomáš Drápela
	Janek – Janek Drápela
	Jack – Jakub Divíšek
	sluha Cromwellův – Pavel Oubram
	dívka – Věra Hollá
	mnich Astolfo – Jan Dvořák
	dvojník – Zdeněk Dušek
Režie:	Martin Glaser
Scéna:	Jaroslav Milfajt
Kostýmy:	Lenka Rašková
Pohybová spolupráce:	Martin Pacek
Dramaturgie:	Olga Šubrtová
Představení řídí:	Eva Boříková, Nikola Studihradová
Text sleduje:	Markéta Vejdovcová
Popis hry:	<i>„Česká komedie o záletném králi Jindřichovi, jeho šesti ženách, zrádném rádci a královi dvojníkovi, který způsobil neuvěřitelné věci.“⁷</i>

2004 – Kašpar Hauser – dítě Evropy

Autor:	Jan Vedral
Premiéra:	17. 12. 2004
Derniéra:	24. 4. 2006
Téma:	historická detektivka
Účinkovali:	Kašpar Hauser – Pavel Oubram Rytmistr von Wessenig – Ondřej Veselý Žalářník Hiltel – Václav Vodička Erna Hiltelová – Taťána Kupcová

⁷ *Jihočeské divadlo* [online]. 2004 [cit. 2011-07-24]. Ženy Jindřicha VIII. aneb Chudák král(em). Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz/archiv/porad/45-zeny-jindrichaviii-aneb-chudak-kral-em>>.

Komisař Hickel – Ondřej Volejník
Starosta Binder – Petr Červinka
Profesor Daumer – Jan Dvořák
Baron von Tucher – Martin Hruška
Kupcová Bierbachová – Daniela Bambasová
Soudce Feuerbach – Petr Šporcl
Karolina von Feuerbach – Teresa Branna
Lord Stanhope – Tomáš Drápela
Učitel Meyer – Roman Nevěčný
Velkovévodkyně Stefanie – Bibiana Šimonová

Režie: Martin Glaser
Scéna: Petra Hábová
Kostýmy: Petra Hábová
Pohybová spolupráce: Martin Pacek
Dramaturgie: Olga Šubrtová
Představení řídí: Dana Křížová
Text sleduje: Jana Frouzová – Hrušková
Popis hry: „*Ve městě Norimberku se objevil neznámý mladík, který neumí mluvit ani chodit, ale umí psát. Vzrušující pátrání po jeho skutečné identitě v nové české hře oceněné v soutěži nadace A. Radoka. Historická detektivka na základě skutečných událostí. Kdo je Kašpar Hauser – mladík, kterému se všichni lidé zdáli dobří a o všech si myslel, že jsou krásní?*“⁸

2005 – Mrzák inishmaanský

Autor: Martin McDonagh

⁸ *Jihočeské divadlo* [online]. 2004 [cit. 2011-07-24]. Kašpar Hauser - dítě Evropy. Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz/archiv/porad/79-kaspar-hauser---dite-evropy>>.

Překlad:	Ondřej Pilný
Premiéra:	25. 2. 2005
Derniéra:	9. 4. 2008
Téma:	hodně drsná/ irská/ komedie
Účinkovali:	Kate – Jaroslava Červenková Eileen – Věra Hlaváčková Johnny Pateena Mika – Martin Hruška Billy – Tomáš Drápela Bartley – Pavel Oubram Helena – Dana Verzichová Bobík Bobby – Ondřej Volejník Doktor – Václav Vodička Máti – Hana Bauerová
Režie:	Martin Glaser
Scéna:	Aleš Valášek
Kostýmy:	Aleš Valášek
Dramaturgie:	Olga Šubrtová
Představení řídí:	Dana Křížová
Text sleduje:	Jana Frouzová – Hrušková
Popis hry:	<i>„Hodně drsná, irská komedie, která se nezastaví před ničím!“⁹</i>

2005 – Muž sedmi sester

Autor:	Martin Glaser, Olga Šubrtová
Premiéra:	6. 5. 2005
Téma:	erotická groteska
Účinkovali:	Škvor – Ondřej Veselý Hrabě – Pavel Oubram

⁹ *Jihočeské divadlo* [online]. 2005 [cit. 2011-07-24]. Mrzák inishmaanský. Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz/archiv/porad/81-mrzak-inishmaansky>>.

Doktor – Ondřej Volejník
Macho – Tomáš Drápela
Slávka Kostková – Teresa Branna
Milena Kostková – Věra Hollá
Zdena Kostková – Dana Verzichová
Cilka Kostková – Lenka Krčková
Lída Kostková – Taťána Kupcová
Božena Kostková – Dana Pešková
Tereza Kostková – Jaroslava Červenková
Maminka Kostková – Bibiana Šimonová

Režie: Martin Glaser
Scéna: Pavel Svoboda
Kostýmy: Samiha Maleh
Pohybová spolupráce: Martin Pacek
Dramaturgie: Olga Šubrtová
Představení řídí: Jan Saska
Náповěda: Markéta Vejdovcová
Hudební spolupráce: Petr Malásek

2005 – Miláček

Autor: Guy de Maupassant
Překlad: Břetislav Štorm
Premiéra: 28. 10. 2005
Derniéra: 14. 3. 2007
Téma: hra
Účinkovali: Georges Duroy – Tomáš Drápela
Forestiér, vedoucí redaktor – Václav Vodička
Madlena Forestiérova, jeho žena – Lenka Krčková,
Věra Hollá
Clotilda de Marell – Taťána Kupcová
Walter, majitel listu – Jan Dvořák

Virginie Walterová, jeho žena – Jaroslava Červenková

Suzanne, jejich dcera – Teresa Branna

Laroche, poslanec, později ministr – Martin Hruška

Rival, zpravodaj – Pavel Oubram

Klepsydra, novinář, 2. tulák – Jan Herget

Norbert de Varenne, básník – Petr Šporcl

Zrzka – Dana Verzichová

Bruneta, 2. dáma – Věra Hollá, Stanislava Drápelová

Šlapka, 2. redaktor, 1. dáma – Jana Frouzová – Hrušková

Lokaj u Forestiérových, Lokaj u Walterových – Zdeněk Klusák

1. tulák, 1. redaktor, Listonoš, Policejní komisař – Jan Konrád

dětská role – Alžběta Šubrtová, Kateřina Merleová

Režie: Martin Glaser
Scéna: Petra Hábová
Kostýmy: Petra Hábová
Pohybová spolupráce: Martin Pacek
Dramaturgie: Olga Šubrtová
Představení řídí: Dana Křížová
Text sleduje: Lenka Mejtřířková

Popis hry: *„Byl bez vzdělání, bez peněz. Měl jen odzbrojující chlapecký úsměv, touhu vyniknout za každou cenu a velmi pružné svědomí. Zvláštní. Jeho obliba rostla přímo úměrně lumpárnám a podrazům, kterých se dopouštěl. Samozřejmě stále se svým nevinným, upřímným úsměvem. Neuvěřitelná cesta bezvýznamného muže na vrchol!“¹⁰*

¹⁰ *Jihočeské divadlo* [online]. 2005 [cit. 2011-07-24]. Miláček. Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz/archiv/porad/121-milacek>>.

2006 – Není Filip jako Filip

Autor:	Oscar Wilde
Premiéra:	24. 3. 2006
Derniéra:	27. 12. 2007
Téma:	komedie
Účinkovali:	John Worthing /Jack/ - Ondřej Veselý Algernon Moncrieff – Pavel Oubram lady Bracknelová – Bibiana Šimonová Gvendolína Fairfaxová – Taťána Kupcová Cecílie Cardewová – Dana Verzichová slečna Prismová – Jaroslava Červenková Chasuble, farář – Martin Hruška Lane, komorník – Petr Šporcl Merriman, komorník – Jan Dvořák Pan Grisby, advokát – Jan Konrád
Režie:	Martin Glaser
Scéna:	Helena Balláková
Kostýmy:	Lenka Rašková
Dramaturgie:	Olga Šubrtová
Představení řídí:	Dana Křížová
Text sleduje:	Lenka Mejstříková
Popis hry:	<i>„Známa komedie, která patří k mistrovským kouskům v tvorbě Oscara Wilda, rozesmává publikum už více než století. A nepotřebuje k tomu žádné speciální efekty ani přepychovou výpravu – vystačí si s jazykem. Důležité jsou brilantní slovní hříčky, skvělé paradoxy, důležitý je styl.“</i>

Jedinečný anglický humor Vám nabídneme jako prvním v novém, moderním překladu. ¹¹

2006 – Tlustý prase

Autor:	Neil LaBute
Překlad:	Dana Hábová
Premiéra:	27. 10. 2006
Téma:	tragikomedie
Účinkovali:	Helena – Tat'ána Kupcová Tom – Pavel Oubram Jeanie – Teresa Branna Carter – Ondřej Veselý Krásní mladí lidé – Věra Hollá, Dana Verzichová, Ondřej Volejník, Václav Liška
Režie:	Martin Glaser
Scéna:	Pavel Svoboda
Kostýmy:	Lenka Rašková
Dramaturgie:	Olga Šubrtová, Tereza Dobiášová
Představení řídí:	Markéta Vejdovcová
Text sleduje:	Markéta Vejdovcová
Fotografie z představení:	Petr Neubert
Popis hry:	<i>„To přeci není možné, aby si úspěšný a atraktivní muž něco začal s holkou tlustou jako prase.“</i> ¹²

2006 – Prorok Ilja

¹¹ *Jihočeské divadlo* [online]. 2006 [cit. 2011-07-24]. Není Filip jako Filip. Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz/archiv/porad/105-neni-filip-jako-filip>>.

¹² *Jihočeské divadlo* [online]. 2006 [cit. 2011-07-24]. Tlustý prase. Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz/archiv/porad/160-tlusty-prase>>.

Autor: Tadeusz Slobodzianek
Překlad: Janusz Klimsza
Premiéra: 22. 12. 2006
Derniéra: 3. 3. 2008
Téma: komedie
Účinkovali: Ilja, venkovský prorok – Petr Šporcl
Olga, hříšnice, později svatá – Teresa Branna
Žofie, svatá, později hříšnice – Daniela Bambasová
Věra, svatá, později hříšnice – Jaroslava Červenková
Naděžda, svatá, později hříšnice – Věra Hlaváčková
Rotšild, handlíř z Bialelostoku – Tomáš Drápela
Bondar – Zdeněk Kupka
Marčuk, později Římský voják – Ondřej Veselý
Chariton, později Jidáš – Roman Nevěčný
At'ko, později Pilát – Martin Hruška
Kozlowski, později Herodes – Petr Červinka
Palaška, později Pilátova žena – Dana Verzichová
Mladá, později Svatá Veronika – Věra Hollá
Slepý, její otec – Jan Dvořák
Piják – Václav Vodička
Režie: Martin Glaser
Scéna: Aleš Valášek
Kostýmy: Aleš Valášek
Dramaturgie: Olga Šubrtová
Představení řídí: Nikola Studihradová
Nápověda: Markéta Vejdovcová
Hudba: Martin Horáček
Korepetice: Josef Sychra
Popis hry: „Šílená komedie o neumučení a neukřižování.“¹³

¹³ *Jihočeské divadlo* [online]. 2006 [cit. 2011-07-24]. Prorok Ilja. Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz/archiv/porad/167-prorok-ilja>>.

2007 – Nebezpečné vztahy

Autor:	Christopher Hampton
Překlad:	Vladimíra a Ladislav Smočkovi
Premiéra:	21. 12. 2007
Derniéra:	18. 4. 2009
Téma:	hra
Účinkovali:	Vikomt de Valmont – Ondřej Volejník Markýza de Merteuil – Teresa Branna Prezidentová de Tourvel – Věra Hollá Paní de Volanges – Jaroslava Červenková Paní de Rosemonde – Bibiana Šimonová Rytíř Danceny – Michal Dalecký, Jakub Divíšek Cecilie de Volanges – Šárka Vaculíková Azolan – Tomáš Drápela Emilie – Taťána Kupcová Majordomus – Daniel Šubrt
Režie:	Martin Glaser
Scéna:	Eufrazio Lucena - Munoz
Kostýmy:	Iška Fišárková
Dramaturgie:	Olga Šubrtová
Hudba:	Pavel Kalina
Popis hry:	<i>„Rafinovaná, krutá hra s nevinností, čistotou a láskou ve známé adaptaci Laclosova románu. Pod elegantní, uhlazenou maskou se skrývají intriky a bezcitné manipulace. Dovoleno je vše, jen slabost se neodpouští. Markýza de Merteuil a Valmont neušetří nikoho, ani sebe.“¹⁴</i>

¹⁴ *Jihočeské divadlo* [online]. 2007 [cit. 2011-07-24]. Nebezpečné vztahy. Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz/archiv/porad/209-nebezpecne-vztahy>>.

2008 – Osiřelý západ

Autor:	Martin McDonagh
Překlad:	Ondřej Sokol
Premiéra:	29. 2. 2008
Derniéra:	5. 2. 2010
Téma:	ostrá komedie
Účinkovali:	Coleman Connor – Ondřej Volejník Valene Connor – Martin Hruška Otec Welsh – Pavel Oubram Girleen Kelleherová – Šárka Vaculíková
Režie:	Martin Glaser
Scéna:	Pavel Krejčí
Kostýmy:	Lenka Rašková
Pohybová spolupráce:	Martin Pacek
Dramaturgie:	Olga Šubrtová
Představení řídí:	Markéta Vejdovcová
Text sleduje:	Markéta Vejdovcová
Hudba:	Zbigniew Preisner
Popis hry:	<i>„Humor irského dramatika Martina McDonagha už není třeba představovat (činohra JD uvedla nedávno jeho hry Mrzák inishmaanský a Kráska z Leenane). Tentokrát jde o to, podaří-li se mladému knězi usmířit dva bratry, kteří ve vzájemných podrazech a lumpárnách přímo lámou rekordy.“¹⁵</i>

¹⁵ *Jihočeské divadlo* [online]. 2008 [cit. 2011-07-24]. Osiřelý západ. Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz/archiv/porad/216-osirely-zapad>>.

2008 – Robin Hood

Autor:	Martin Glaser, Olga Šubrtová
Premiéra:	6. 6. 2008
Téma:	výpravná zbojnická legenda
Účinkovali:	Robin Hood – Ondřej Veselý Mariana – Dana Verzichová Šerif z Nottinghamu – Ondřej Volejník Eleanor, Šerifova sestra – Taťána Kupcová Guy z Gisbornu – Milan Kačmarčík, Martin Kubačák Princ Jan – Tomáš Drápela Král Richard Lví Srdce – Roman Nevěčný Malý John – Zdeněk Kupka Mary, Johnova žena – Věra Hlaváčková Otec Tuck – Martin Hruška Will Šarlat – Václav Liška Hasan, Robinův černý sluha – Václav Vodička Brian de Bois-Guilbert – Pavel Oubram Elizabeth, jeho žena - Teresa Branna Kateřina, jeho dcera – Michaela Krejčová, Markéta Merleová Otec Mariany – Petr Šporcl Edna, Marianina služka – Bibiana Šimonová Čarodějnice ze Sherwoodu – Daniela Bambasová Mnich – Jan Dvořák Vdova – Jaroslava Červenková Velitel vojáků – Jan Konrád Kněz, Hlasatel na souboji – Petr Červinka
Režie:	Martin Glaser
Scéna:	Jaroslav Milfajt
Kostýmy:	Tomáš Kypta
Dramaturgie:	Zdeněk Jecelín, Olga Šubrtová

Představení řídí:	Jaroslav Kukrál, Markéta Vejdovcová
Text sleduje:	Markéta Vejdovcová
Hudba:	Pavel Kalina
Souboje:	Petr Nůsek A.R.G.O.
Choreografie bojů:	Petr Nůsek A.R.G.O.
Zbraně, zbroj:	Petr Theimer
Popis hry:	<i>„Nesmrtelná legenda o hrdinovi ze Sherwoodského lesa v novém zpracování pro Otáčivé hlediště.“¹⁶</i>

2008 – Odcházení

Autor:	Václav Havel
Premiéra:	19. 12. 2008
Derniéra:	6. 10. 2010
Téma:	politická komedie
Účinkovali:	Dr. Vilém Rieger, bývalý kancléř – Jiří Šesták Irena, jeho dlouholetá přítelkyně – Věra Hlaváčková Babička, jeho matka – Bibiana Šimonová Vlasta, jeho starší dcera – Taťána Kupcová Zuzana, jeho mladší dcera – Dana Verzichová Monika, přítelkyně Ireny – Jaroslava Červenková Bea Weissenmútelhofová – Věra Hollá Albín, manžel Vlasty – Ondřej Volejník Hanuš, bývalý tajemník Riegera – Petr Šporcl Viktor, bývalý tajemník Hanuše – Tomáš Drápela Osvald, pomocník v Riegerově domácnosti – Josef Bulík Jack, novinář – Roman Nevěčný

¹⁶ *Jihočeské divadlo* [online]. 2008 [cit. 2011-07-24]. Robin Hood. Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz/archiv/porad/228-robin-hood>>.

	Bob, fotograf – Václav Liška
	Vlastík Klein, náměstek a později vicepředseda – Martin Hruška
	Knobloch, zahradník – Jan Dvořák
	První strážník – Pavel Oubram
	Druhý strážník – Jan Konrád
Režie:	Martin Glaser
Scéna:	Robert V. Novák
Kostýmy:	Lucie Kutálková, Lucie Trnková
Dramaturgie:	Olga Šubrtová
Představení řídí:	Jan Saska
Text sleduje:	Markéta Vejdovcová
Hudba:	Pavel Kalina
Projekce:	Tomáš Luňák, Robert V. Novák
Popis hry:	<i>„Po téměř dvacetileté odmlce neztratil osobitý rukopis našeho v současnosti světově nejuznávanějšího dramatika nic na své originalitě. Naopak lidská i politická zkušenost přináší neuvěřitelně vtipný, ironizující odstup od příběhu bývalého kancléře, odcházejícího z výsluní moci.“¹⁷</i>

2009 – Mobil

Autor:	Sergi Belbel
Překlad:	Martina Černá
Premiéra:	8. 4. 2009
Téma:	telefonická digitální komedie
Účinkovali:	Sára – Bibiana Šimonová

¹⁷ *Jihočeské divadlo* [online]. 2008 [cit. 2011-07-24]. Odcházení. Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz/archiv/porad/243-odchazeni>>.

	Róza – Lenka Krčková
	Klaudie – Daniela Bambasová
	Jan – Ondřej Volejník
	Ona – Věra Hlaváčková
Režie:	Martin Glaser
Scéna:	Petr B. Novák
Kostýmy:	Helena Neubertová
Dramaturgie:	Olga Šubrtová
Představení řídí:	Jaroslav Kukrál
Text sleduje:	Markéta Vejdovcová
Popis hry:	<i>„Sergi Belbel je slavný současný katalánský dramatik. Jeho nová hra dosáhla velkého úspěchu nejen v jeho rodném Španělsku, ale i v Německu, Itálii, Slovinsku a dalších zemích.“¹⁸</i>

2009 – Otello

Autor:	Giuseppe Verdi
Premiéra:	6. 11. 2009
Derniéra:	3. 3. 2011
Téma:	opera
Účinkovali:	Otello, maurský velitel benátské armády – Plamen Prokopiev, WeiLong Tao, Oscar Imhoff Jago, praporečník – Alexandr Beň, Richard Haan Cassio, kapitán – Josef Moravec, Aleš Voráček Roderigo, benátský šlechtic – Václav Janeček, Otakar Novák Lodovico, vyslanec Benátské republiky – Petr Dopita, Peter Poldauf

¹⁸ *Jihočeské divadlo* [online]. 2009 [cit. 2011-07-24]. Mobil. Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz/archiv/porad/246-mobil->>.

	Montano, Otellův předchůdce jako místodržitel Kypru – František Brantalík, Václav Janeček
	Desdemona, Otellova choť – Kateřina Hájovská, Miroslava Veselá, Frédérique Friess
	Emílie, Jagova choť – Romana Strnadová, Dagmar Volfová
	Hlasatel – Jan Mrkvička, Viktor Toms
Režie:	Martin Glaser
Scéna:	Jaromír Vlček
Kostýmy:	Samiha Maleh
Představení řídí:	Zdeňka Dubská
Text sleduje:	Ingeborg Pavelková
Hudební nastudování:	Martin Peschík
Dirigent:	Martin Peschík, Basil H. E. Coleman
Sbormistr:	Josef Sychra
Asistent dirigenta:	Pavel Baxa
Asistent režie:	Jan Štěch
Hudební příprava:	Pavel Baxa, Vlastimil Rajecký
Fotografie z představení:	Petr Hasal
Popis hry:	<i>„Hudební drama velké lásky a nenávistné vášně na Shakespearův námět.“¹⁹</i>

2010 – Očištění

Autor:	Petr Zelenka
Premiéra:	12. 2. 2010
Derniéra:	20. 1. 2011
Téma:	hra
Účinkovali:	Michal, spisovatel – Jiří Šesták

¹⁹ *Jihočeské divadlo* [online]. 2009 [cit. 2011-07-24]. Otello. Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz/archiv/porad/855-otello>>.

Monika, jeho žena – Jaroslava Červenková
 Kasia, sestra Moniky – Lenka Krčková
 Andrej, Michalův nakladatel – Zdeněk Kupka
 Alena, jeho žena – Taťána Kupcová
 Marta, televizní moderátorka – Bibiana Šimonová
 Dramaturg, její manžel – Jan Dvořák
 Maskérka, později moderátorka – Dana Verzichová
 Batko, kněz – Petr Šporcl
 Pavel, soused Michala a Moniky – Martin Hruška
 Eva, jeho žena – Věra Hlaváčková
 Mikuláš, syn Pavla a Evy – Kryštof Kudláček,
 Lukáš Přílepek
 Mladý muž na ulici – Václav Liška
 Produkční – Daniela Bambasová
 Policista – Pavel Oubram
 Nová asistentka – Věra Hollá
 Diváci ve studiu – Teresa Branna, Věra Hollá,
 Tomáš Drápela, Jan Konrád, Pavel Oubram,
 Václav Liška
 Režie: Martin Glaser
 Scéna: Jaromír Vlček
 Kostýmy: Lenka Rašková
 Dramaturgie: Olga Šubrtová
 Představení řídí: Jan Saska
 Text sleduje: Markéta Vejdovcová
 Hudba: Pavel Kalina
 Fotografie z představení: Petr Neubert
 Popis hry: *„Činohra Jihočeského divadla získala exklusivní práva na českou premiéru nové hry filmového scénáristy a režiséra Petra Zelenky (Knoflíkáři,*

Samotáři, Příběhy obyčejného šílenství, Rok d'ábla, Karamazovi)!²⁰

2010 – Macbeth

Autor:	William Shakespeare
Překlad:	Martin Hilský
Premiéra:	4. 6. 2010
Téma:	drama
Účinkovali:	Duncan, skotský král – Petr Šporcl Malcolm, jeho starší syn – Tomáš Drápela Donalbain, jeho mladší syn – Josef Falta Macbeth – Ondřej Volejník Lady Macbeth – Věra Hlaváčková Banquo – Martin Hruška Macduff – Ondřej Veselý Lady Macduff – Dana Verzichová Lennox – Roman Nevěčný Ross – Pavel Oubram Angus – Jan Dvořák Seyton – Václav Liška Lékař – Petr Červinka Dvorní dáma – Věra Hollá První čarodějnice – Daniela Bambasová Druhá čarodějnice – Jaroslava Červenková Třetí čarodějnice – Bibiana Šimonová První vrah – Jan Konrád Druhý vrah – Václav Liška Třetí vrah – Josef Falta

²⁰ *Jihočeské divadlo* [online]. 2010 [cit. 2011-07-24]. Očištění. Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz/archiv/porad/848-ocistení>>.

Režie:	Martin Glaser
Scéna:	Jaromír Vlček
Kostýmy:	Lenka Rašková
Dramaturgie:	Olga Šubrtová
Představení řídí:	Jaroslav Kukrál, Jan Saska
Text sleduje:	Markéta Vejdovcová
Inscenační úprava:	Olga Šubrtová, Martin Glaser
Hudba:	Pavel Kalina
Zbraně a boje:	Petr Nůsek A.R.G.O.
Fotografie z představení:	Petr Neubert
Popis hry:	<i>„Krvavý příběh o muži, který se na cestě k moci nezastavil před ničím ...“²¹</i>

2010 – Kdo je tady ředitel?

Autor:	Lars von Trier
Překlad:	František Fröhlich
Premiéra:	12. 11. 2010
Téma:	komedie, DO 15 LET NEVHODNÉ!
Účinkovali:	Kristofer – Zdeněk Kupka Ravn – Ondřej Volejník Lise – Lenka Krčková Heidi A. – Taťána Kupcová Mette – Dana Verzichová Gorm – Ondřej Veselý Nalle – Tomáš Drápela Spencer – Pavel Oubram Kisser – Věra Hlaváčková Finnur – Jan Dvořák

²¹ *Jihočeské divadlo* [online]. 2010 [cit. 2011-07-24]. Macbeth. Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz/archiv/porad/1009-macbeth>>.

	Tlumočnice – Věra Hollá
Režie:	Martin Glaser
Kostýmy:	Tomáš Kypta
Dramaturgie:	Olga Šubrtová
Představení řídí:	Jaroslav Kukrál
Text sleduje:	Jan Saska
Vizuální koncepce:	Jan Pinkava
Technolog. spolupráce:	Pavel Krejčí
Divadelní adaptace:	Olga Šubrtová, Martin Glaser
Fotografie z představení:	Petr Neubert
Popis hry:	<i>„Když chcete, aby vás měli všichni rádi, nemůžete být šéfem žádné firmy.“²²</i>

2011 – Utěšitel

Autor:	Martin Glaser, Olga Šubrtová
Premiéra:	14. 1. 2011
Téma:	tragikomická groteska
Účinkovali:	Aleš – Martin Hruška Slávek – Ondřej Veselý Dana, Alešova přítelkyně – Taťána Kupcová Marie, Slávkova žena – Teresa Branna Věra, Alešova teta – Bibiana Šimonová Nad'a, Alešova teta – Daniela Bambasová Ljubka, Alešova teta – Jaroslava Červenková Karel Mrzlík, kolega – Tomáš Drápela Zora Zárubová, neukojená žena – Lenka Krčková Robert Záruba, její invalidní manžel – Ondřej Volejník

²² *Jihočeské divadlo* [online]. 2010 [cit. 2011-07-24]. Kdo je tady ředitel?. Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz/archiv/porad/1349-kdo-je-tady-reditel>>.

Václav Pitel, bezdomovec – Petr Šporcl
Sousedka – Věra Hlaváčková
Leoš Tichý, sebevrah – Pavel Oubram
Klára, plachá žena – Věra Hollá
Jaroslav, posluchač z protivína – Jan Dvořák
Policista – Václav Liška
Dívka na zastávce – Věra Hollá
Převaděči mrtvých – Václav Liška, Pavel Oubram,
Ondřej Volejník, Jaroslav Kukrál
Kolemjdoucí – Daniela Bambasová, Jaroslava
Červenková, Věra Hlaváčková, Lenka Krčková,
Tomáš Drápela, Jan Dvořák, Jan Konrád

Režie: Martin Glaser
Scéna: Martin Glaser
Kostýmy: Tomáš Kypta
Dramaturgie: Olga Šubrtová
Představení řídí: Jan Saska
Text sleduje: Markéta Vejdovcová
Fotografie z představení: Petr Neubert
Popis hry: *„Slušňák ve středním věku chce být alespoň jednou v životě hrdinou. Zatím ve své „Noční show pro osamělé duše“ jen radil rozhlasovým posluchačům, jak zvládnout své nesnáze.“²³*

²³ *Jihočeské divadlo* [online]. 2011 [cit. 2011-07-24]. Utěšitel. Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz/archiv/porad/1350-utesitel>>.

5 VLASTNÍ RECENZE HER

V této části uveřejňuji vlastní recenze Glaserových her. Uvádím poznatky pouze k inscenacím, jejichž záznam mi byl zprostředkován. Ze shlédnutých inscenací jsem vybrala deset, které zde rozeberu. Zvolila jsem inscenace hrané v Jihočeském divadle (*Malované na skle, Kašpar Hauser – dítě Evropy, Muž sedmi sester, Miláček, Není Filip jako Filip, Prorok Ilja, Odcházení, Očištění*), v Malém divadle (*Thustý prase*) a na Otáčivém hledišti v Českém Krumlově (*Tři mušketýři*). Hry jsou různého žánru (např. komedie, muzikál, detektivka, erotická groteska, tragikomedie, politická komedie). Zaměřuji se na zajímavosti v jednotlivých hrách a na děj.

2001 – Tři mušketýři / Alexandre Dumas

Přátelství je nejdůležitější věc na světě. Díky přátelům dokážeme zvládnout i to, co bychom za normálních okolností nezvládli. Pravý přítel je totiž připraven nasadit za nás život. O přátelství, lásce, nenávisti a intrikách pojednává komedie *Tři mušketýři* hraná na Otáčivém hledišti v Českém Krumlově.

Na počátku hry se seznamujeme s mladým D'Artagnanem (Ondřej Veselý), kterého učí jeho otec (Jiří Šesták) šermovat. Postupem času je D'Artagnan v šermu lepší a lepší a začne plánovat odchod do Paříže. V Paříži se seznámí s Athosem (Martin Hruška), Porthosem (Pavel Oubram) a Aramisem (Tomáš Drápela). Nejprve se má proti každému z nich utkat v boji. Mušketýři brzy zjistí, že D'Artagnan je nejenom dobrý v šermu, ale také čestný a inteligentní. Rádi by ho přijali mezi sebe.

Zlá a zákeřná Mylady de Winter (Taťána Kupcová) se snaží uškodit královně Anně (Věra Hlaváčková). Jelikož ví o jejím vztahu s vévodou Buckinghamem (Roman Nevěčný), napíše mu dopis, ve kterém ho prosí, aby přijel, a ve kterém se podepíše jako královna. Mylady ví, že kdyby se ti dva spolu sešli a ostatní je viděli, měla by královna problém. Buckingham opravdu přijel a sešel se s královnou. Mylady na místo schůzky

poslala vojáky. Naštěstí maléru zabránila Constance (Teresa Branna), která královnu a vévodu včas varovala. Královna tedy mohla utéct.

Mylady se od té doby snaží chytit Constance. Mezitím se Constance a D'Artagnan do sebe zamilují. Vojákům, které poslala Mylady, se podaří Constance unést. D'Artagnan má o ni veliký strach. On a zbylí tři mušketýři ji hledají a chtějí ji osvobodit. Mylady chce od Constance přiznání, že se královna sešla s vévodou. Dívce se naštěstí podaří od Mylady utéct a setkat se s mušketýry a D'Artagnanem. Jelikož je Mylady opravdu zákeřná, na závěr zabije Buckinghamu i Constance. Ale aby vše bylo spravedlivé, i ona je zabita – Athosem, který byl dříve její manžel.

V této hře jsou použity krásné, propracované kostýmy a rekvizity. Prostředí na Otáčivém hledišti celou atmosféru skvěle podtrhuje.

2003 – Malované na skle / Ernest Bryll, Kateřina Gartnerová

Láska je nejkrásnější věc na světě. Každý z nás ji sice prožívá jinak, ale každého navždy poznamená. Proto není divu, že láska je jedním z hlavních motivů zbojnického muzikálu *Malované na skle*. Tento muzikál je balada, ale zároveň i komedie o zbojnicích, o svobodě a o přátelství. Námětem mu byla legenda o Jánošíkovi, který bohatým bral a chudým dával.

Na začátku hry se od vypravěčů (Jiří Šesták, Petr Červinka) dozvíme historii Janíkova rodu. Zjistíme, že všichni muži z rodu byli zbojníci. Vypravěči dále popisují Janíkovo (Ondřej Veselý) narození. Od počátku se v Janíkově přítomnosti vyskytuje Anděl (Věra Hlaváčková) a Ďábel (Roman Nevěčný). Oba o Janíka soupeří.

Janík se s kamarády zbojníky toulá po lesích a zbojníčí. Snaží se skrýt před četníky, kteří je neustále hledají. Okolo zbojníků se neustále točí plno dívek, a jak už tomu bývá, Janík se zamiloval. První dívka (Lenka Krčková) však jeho lásku neopětuje a vezme si jiného. Janík však dlouho neotálel a zamiloval se do druhé dívky (Dana Verzichová). I tato dívka jeho lásku neopětovala. Janík se však nemínil vzdát.

Ďábel dívku přemlouval, ať s ním není. Byla by pořád sama doma, jelikož on většinu času zbojníčí. Janík dívku zaujal až po třech měsících, protože se opravdu snažil. Ona by s ním chtěla být, ale pouze pokud nechá zbojníčení, což je pro Janíka něco nepředstavitelného. Zbojníčení se vzdát nechtěl, ani kvůli lásce. Na závěr hry Janík umírá. Ďábel s Andělem se prou o to, kam půjde Janíkova duše - jestli do pekla či do nebe.

Celá hra je doprovázena spoustou kulis navozujících atmosféru lesa nebo vesnice. K doplnění příběhu bylo užito také plno masek. Přebásněný text této hry napsal Jaromír Nohavica. Text písni je místy drsný, místy vtipný. Zapotřebí také bylo výborných nejen hereckých, ale i tanečních a pěveckých výkonů.

2004 – Kašpar Hauser – dítě Evropy / Jan Vedral

Hlavním hrdinou hry *Kašpar Hauser – dítě Evropy* je Kašpar Hauser (Pavel Oubram), který je nalezen roku 1828 v Norimberku. Tento člověk skoro neumí chodit a místo souvislé řeči opakuje pár nesouvislých vět. Kašpar se umí podepsat, což není obvyklé. Je mu šestnáct let, ale mentálně dosáhl na úroveň tříletého dítěte.

Kašpar měl v ruce dopis adresovaný Rytmistru von Wessenigovi (Ondřej Veselý). Dopis byl psán neznámým pisatelem. Popsal v něm, jak našel malého Kašpara u svých dveří, ale jelikož má deset dětí, nevěnoval mu moc péče a schovával ho ve sklepe. Kašpar tudíž nemá ponětí o tom, co se děje ve světě. Starosta Binder (Petr Červinka) uznal, že si Kašpara prozatím nechají a budou se o něj starat. Lidé k němu byli zpočátku nedůvěřiví. Nevěděli, zda je dopis pravdivý či jestli to není nějaká léčka.

Starosta, komisař (Ondřej Volejník) a soudce (Petr Šporcl) se snaží přijít na místo, kde byl Kašpar vězněn. Myslí si, že to musí být někde poblíž Norimberku, jelikož měl na sobě tři až čtyřdenní špínu. Kašpar skoro neumí chodit, proto sám nemohl ujít velkou dálku. Kašpara se ujal profesor Daumer (Jan Dvořák). Po roce výchovy se od něj Kašpar naučil lépe mluvit, číst a psát. Dokonce už ví, kdo je Bůh.

Kašpar se učí velice rychle a baví ho to. Jednoho dne se ho někdo neznámý pokusil zabít sekerou. Kašpar tak poznal strach o vlastní život.

Za Kašparem přijel Lord Stanhope (Tomáš Drápela), který se vydává za jeho vzdáleného příbuzného. Později ho dokonce chce adoptovat a nastěhovat do svého zámku. Kašpar je šťastný a zaslepený vidinou bohatství.

Soudce Feuerbach přišel na to, kdo je skutečnou matkou Kašpara Hausera. Je to velkovévodkyně Stefanie (Bibiana Šimonová). Zjistil, že porodila syna, který byl hned po porodu vyměněn za jiné, smrtelně nemocné, dítě. Stefanie si tedy vždy myslela, že její syn umřel po porodu. Kašpar byl unesen a vychováván na různých místech. Od věku tří let, kdy začínal vnímat okolní svět, byl vězněn. Soudce Feuerbach měl však k tomuto případu málo důkazů. Navíc byl otráven vínem a umřel. Pravdu o životě Kašpara Hausera nemohl tedy nikomu říct.

Na závěr hry Kašpar Hauser umírá na bodnou ránu způsobenou neznámým pachatelem. Kašpar vypověděl, že to byl ten samý člověk, který se ho pokoušel zabít sekerou. Jelikož Kašpar Hauser a soudce Feuerbach umřeli, nikdo se pravdu nikdy nedozvěděl.

Herci v představení nosí dobové kostýmy. Celou hru doprovází melancholická hudba. Herecký výkon Pavla Oubrama v hlavní roli opravdu stojí za povšimnutí.

2005 – Muž sedmi sester / Martin Glaser, Olga Šubrtová

Je možné, aby existoval někdo, kdo svojí rafinovaností dokáže svést každou dívku? Stačí propracovaný plán a odpověď zní – ano. O sázce, rafinovanosti a naivitě pojednává erotická groteska *Muž sedmi sester*.

Tato hra se točí okolo dívčí kapely, kterou tvoří sedm sester. Škvor (Ondřej Veselý) se se svými kamarády vsadí, že během jednoho týdne bude mít milostný poměr každý den s jednou z nich. Aby se tento plán mohl uskutečnit, Škvor potřebuje pomoci

od svých kamarádů. Ti zjišťují podrobnosti o dívkách. Dívky jsou v rozmezí 18 – 39 let. Jakmile chlapci zjistí vše, co potřebují, může dojít k plnění sázky.

Každá dívka dostane od Škvora dopis. Na základě dopisu vždy přijde na určité místo a setká se s ním. Cilce (Lenka Krčková), trpící zdravotními problémy, Škvor slíbí pomoc díky nové vymyšlené lékařské metodě. Tereza (Jaroslava Červenková), která nemůže najít práci, je od Škvora pozvána na pracovní schůzku. Božena (Dana Pešková), vyznavačka hippie a okultních věd, se seznámí se Škvorem jakožto s guru, který jí má zasvětit do nové víry. Lída (Taťána Kupcová), která krade v obchodech, pozná Škvora ve chvíli, kdy ji zachrání před násilníkem. Se Slávkou (Teresa Branna) Škvor naplánuje společnou sebevraždu. Milena (Věra Hollá) si myslí, že Škvorovi zbývá pár týdnů života a proto se mu snaží plnit všechna přání. Zdena (Dana Verzichová), patřící ke čtyřprocentní lesbické menšině, pozná Škvora jako dívku Emilku. Škvorovi se jeho záměr povedl. Dokázal svést všech sedm sester.

Škvor se náhle začal vytahovat a povyšovat před svými kamarády. Naprosto zapomněl, že oni mu se vším pomohli. Kamarádi se na něj naštváli. Napsali všem sedmi dívkám dopis, ve kterém sdělili, že Škvor zneužil jejich důvěry. Všechny sestry pozvali do jedné restaurace a plánovali s nimi odplatu. Pomsta byla opravdu sladká. Škvor dostal sedm lékařsky úředně potvrzených těhotenství a sedm notářsky ověřených žalob o uznání otcovství. Jelikož netušil pomstu, uvěřil tomu. Nevěděl, co má dělat. Aby na děti nemusel platit, napadne ho, sehrát před dívkami fingovanou sebevraždu. Všechny pozve k sobě do bytu a ve chvíli jejich příchodu předstírá oběšeného. Tato „legrace“ se však nepovedla. Škvor někde pochybil a oběsil se doopravdy.

V inscenaci byla použita moderní hudba a projekce. Tato hra je divácky dodnes velice úspěšná.

2005 – Miláček / Guy de Maupassant

Peníze hýbají světem. Tak to je, bylo a vždycky bude. Pro někoho peníze neznamenají nic, pro někoho všechno. Může mít člověk bez vzdělání a bez peněz štěstí v životě? Většina z nás odpoví, že ne. Ale divadelní hra *Miláček* ukáže pravý opak.

Postava, o které vypráví celá hra, se jmenuje Georges Duroy (Tomáš Drápela). Tento člověk bez vzdělání a bez peněz je velice mazaný, v jistém slova smyslu drzý, ale jeho největší výhodou je štěstí u žen. Právě díky tomuto štěstí se dokáže z naprosté nuly vyšplhat na nejvyšší společenskou úroveň.

Příběh začíná ve chvíli, kdy Duroy potká svého dávného přítele Forestiéra (Václav Vodička). Forestiér pracuje jako vedoucí redaktor v novinách a nabídne Duroyovi práci. Duroy k němu přijde na večeři, kde se seznámí s paní Madlenou Forestiérovou (Lenka Krčková) a s lidmi z vyšší společenské třídy. V tu chvíli mu dochází, že se chce prosadit, že chce být jako oni a díky své cílevědomosti a jisté drzosti pro to začne dělat maximum. Na večeři ho Forestiér seznámí s majitelem novin - panem Walterem (Jan Dvořák). Walterovi se Duroy líbí, přijme ho jako zpravodaje a dá mu za úkol napsat článek o Africe. S tímto článkem mu pomáhá paní Forestiérová. Duroyovi dojde, že díky ní by se mohl dostat na vrchol, proto jí vyzná lásku. Ona ho však odmítne.

Tímto však Duroyova snaha nekončí. Po odmítnutí paní Forestiérové jde za paní Clotildou de Marell (Taťána Kupcová) a také jí vyzná lásku. Ona jeho šarmu podlehne a zaplatí byt, aby se mohli scházet. Duroy přizná Clotildě svou chudobu a ona mu začne nenápadně dávat peníze. To Duroyovi velice vyhovuje. Peníze potřebuje.

Pan Forestiér umřel a Duroy se opět vrací k paní Forestiérové a vyznává jí lásku. Chce si ji vzít a ona jeho nabídku přijme. Po svatbě mu paní Forestiérová píše všechny články do novin, tím pádem se Duroy stává úspěšnějším a váženějším. Stále však udržuje intimní poměr s Clotildou de Marell. Díky svatbě se dostává do nejvyšší společnosti, je uznávaný a ženy po něm šílí. Duroy si toho je velmi dobře vědom, a tak navazuje intimní poměr i s paní Walterovou. Náhle zjistí, že její dcera - Suzanne Walterová (Teresa Branna) bude dědit neobvykle velké peníze. Proto začne vyznávat lásku i Suzanne.

Duroy přistihne svoji ženu při intimním styku s ministrem zahraničí Larochem (Martin Hruška) a tak podá žádost o rozvod. Na základě toho se stává ještě bohatším. Množství získaných peněz mu stále nestačí, proto požádá Suzanne Walterovou o ruku. Ona samozřejmě souhlasí a nastává svatba. A tak se člověk, který neměl zpočátku vůbec nic, dostal až na úplný vrchol.

V celé hře byla nejčastěji používána postel, která sloužila Duroyovi k milostným hrátkám a také plno dveří, ze kterých herci přicházeli a odcházeli. V této hře byly také použity krásné, vyzdobené, dobové kostýmy.

2006 – Není Filip jako Filip / Oscar Wilde

O tom, že jednou lží se člověk může dostat do kuriózních a zapeklitých situací, vypráví divadelní hra *Není Filip jako Filip*.

Příběh se točí okolo Johna Worthinga (Ondřej Veselý), který byl jako malé dítě nalezen pan Cardewen v cestovní kabele v úschovně zavazadel. John neví, kdo jsou jeho rodiče. Bydlí na Cardewovo statku na vesnici. Proto, aby se mohl kdykoli dostat do města, si vymyslel mladšího bratra Filipa. Jakmile John přijde do města, každému se představí jako Filip. Miluje Gvendolínu Fairfaxovou (Taťána Kupcová), požádá ji o ruku a ona přijímá. Její matka však sňatek s Filipem neschvaluje.

Johnovo přítel Algernon Moncrieff (Pavel Oubram), zjistil, že Filip se ve skutečnosti jmenuje John a že bydlí na statku. Jelikož se dozvěděl, že tam s ním bydlí ještě Cecílie Cardewová (Dana Verzichová), rozhodl se odjet na statek a vydávat se za Johnova bratra Filipa. Chvíli po jeho příjezdu na statek přijel i John Worthing. Cecílie a Algernon, který se v tu chvíli vydává za Johnova bratra Filipa, se do sebe zamilují. Na statek však přijíždí i Gvendolína. Na základě přítomnosti obou pánů zjistí, že její Filip se ve skutečnosti jmenuje John. Cecílie zjistí, že její Filip je ve skutečnosti Algernon.

Hra končí zjištěním, že John a Algernon jsou bratři a že John se opravdu jmenuje Filip – po svém otci.

Inscenaci doprovázely krásné, dobové kostýmy.

2006 – Tlustý prase / Neil LaBute

Co je důležitější – jak člověk vypadá nebo jaký je uvnitř? Každý z nás má na tento problém jiný názor. Některým lidem záleží pouze na tom, jaký má člověk zevnějšek, aniž by doopravdy poznali jeho osobnost. O předsudcích, povrchnosti, ale i o lásce pojednává divadelní hra *Tlustý prase* hraná v Malém divadle.

Hlavní postavou v této inscenaci je velice tlustá Helena (Taťána Kupcová) pracující jako knihovnice. Lidé se jí za její váhu posmívají. Helena je veselá dívka, ale hrozně moc se podceňuje. Se svou váhou je smířena, a proto si z ní neustále dělá legraci. Zároveň také miluje jídlo a nehodlá se ho kvůli nikomu vzdát. Během oběda si k ní přisedne Tom (Pavel Oubram). Navzájem se seznámí a zjistí, že mají plno společného. Tomovi tloušťka Heleny nevádí, líbí se mu její osobnost. Začnou se stýkat častěji. Jelikož je jim spolu moc hezky, později spolu naváží partnerský vztah. Helena chce po Tomovi jednu věc – aby za každé situace mluvil pravdu a byl k ní naprosto upřímný. Helena ví, že ji Tom miluje, ale jelikož se pořád scházejí doma a on ji nebere mezi své kamarády, bojí se, že se za ni stydí.

Fakt, že má Tom novou přítelkyni, zjistí jeho kolega Carter (Ondřej Veselý). Carter tuto novinku sdělí Jeannie (Teresa Branna). Jeannie začne být hysterická, poněvadž s Tomem ještě nedávno chodila. Carter a Jeannie jsou typy lidí, kteří řeší, jak kdo vypadá. Jsou naprosto povrchní. Zřejmě proto nechce Tom v práci přiznat a ukázat, s kým že to vlastně chodí. Tuto skutečnost se mu nepodaří dlouho utajit, jelikož Carter zjistí, že Tomovo přítelkyně je tlustá, a roznese to po celé firmě. V práci kolegové nechápou, jak může chodit s někým, kdo je tak tlustý. Nejvíce je šokován Carter a Jeannie, která se snaží dostat Toma zpět. Oba se Tomovi velice vysmívají.

Tom vezme Helenu na pracovní večírek na pláž. Celou dobu však oba sedí stranou od ostatních a Tom Helenu ani pořádně nepředstaví svým kolegům. Najednou se začne chovat divně - je nepříjemný a křičí na ni. Vyčítá jí, že často a mnoho jí. Heleně dochází, že je něco špatně. Povídá, že se kvůli němu změní, ale na to už je pozdě. Tom od ní odchází. Bohužel mu záleží na tom, co si o nich a zejména o něm myslí ostatní lidé. Je také povrchní.

V celé hře se používají místo kulis velké kostky, které se přestavují do různých tvarů podle scén, např. pracovní stůl, křeslo, jídelní stůl, lehátko. Také se hojně využívalo opravdové jídlo. Celá inscenace byla doprovázena hudbou od skupin Placebo, Snow Patrol a Tool.

2006 – Prorok Ilja / Tadeusz Slobodzianek

Hra *Prorok Ilja* začíná ve chvíli, kdy se Bondar (Zdeněk Kupka), Marčuk (Ondřej Volejník) a Chariton (Roman Nevěčný) seznámí s Rotšildem (Tomáš Drápela). Rotšild je handlíř z Bialeghostoku. Prodává kromě normálních věcí svaté obrázky. Pánové se od Rotšilda dovídají o existenci venkovského proroka Ilji (Petr Šporcl). Rozhodnou se ho jet navštívit.

Ilja se snaží pomáhat lidem s jejich problémy a uzdravovat je. Přišel k němu slepý člověk (Jan Dvořák) a Ilja slíbil, že bude opět vidět. Musí se ale pravidelně modlit. Jako další k němu zavítal opilec, který chtěl přestat pít alkohol. Ilja mu také přislíbil uzdravení. Na jeho dvůr poté přiběhla Olga (Teresa Branna). Olga je hříšnice posedlá d'áblem. Ilja se z ní snažil d'ábla vymítit.

Obyvatelé se na proroka naštváli. U nemocných lidí se neprojevovalo žádné zlepšení, tudíž Iljovo sliby nevycházely. Lidé proto naplánovali jeho ukřižování podle Písma svatého, aby nastala pravda a spasení. Čekali, že vstane z mrtvých a spasí svět. Jelikož si přáli, aby ukřižování bylo přesně podle pravdy, začali si mezi sebou losovat, kdo bude hrát jakou postavu. Aťko (Martin Hruška) si vylosoval roli Piláta. Palaška (Dana Verzichová) poté Pilátovu ženu. Dcera slepého (Věra Hollá) se měla stát Svatou

Veronikou. Chariton se změnil v Jidáše, Marčuk v římského vojáka a Kozlowski (Petr Červinka) v Herodesa.

Postup při ukřižování si lidé nejprve zkusili nanečisto s figurínou. Nacvičovali přesně podle toho, jak ukřižování probíhalo u Ježíše Krista. Při tomto pokusu si činili celkem obratně, proto po jeho dokončení šli rovnou za prorokem Iljou. Odchytili ho a začali pokládat na kříž. Bránil se. Ukřižování zabránila až Olga. Přišla mezi lidí a oni viděli, že se z ní opravdu stala svatá. Ilja spasil její duši a vymítil jí ďábla z těla. Na tomto základě se lidé o svátosti Ilji přesvědčili.

V této hře se ve velké míře využívají vulgární výrazy. Člověk ale pochopí, že zde je vulgarita funkční. Vyjadřuje mentalitu tehdejších lidí.

2008 – Odcházení / Václav Havel

Je důležitější stát si za svými ideály nebo „sklopit hlavu“ a jít s davem? Co se týče lidské osobnosti, určitě je důležitější stát za svými ideály a sny. Ale co když se jedná o politiku? Problematiku ideálů a lidských hodnot přináší politická komedie *Odcházení*.

Hlavní postavou je bývalý kancléř Dr. Vilém Rieger (Jiří Šesták) věřící v tradice, hodnoty a ideály. Naopak naprosto nesnáší korupci, se kterou vedl tvrdý boj. V centru jeho politiky byl vždy člověk. Chtěl, aby se méně platilo státu a také zvýšení důchodů. Dále navrhoval, aby se ženám dávaly příplatky za to, že kromě práce vedou domácnost. Bydlí se svojí rodinou ve vládní vile.

Riegera navštívila Bea Weissenmütelhofová (Věra Hollá), která o něm psala diplomovou práci. Velice se zajímá o jeho politiku a chce o něm napsat životopis. Rieger s ní měl milostný poměr, při kterém ho chytila jeho dlouholetá přítelkyně Irena (Věra Hlaváčková). Irena od něj odešla a pokusila se o sebevraždu. Zanedlouho mu ale odpustila a vrátila se do vily.

Riegera navštívil náměstek Vlastík Klein (Martin Hruška). Klein chtěl, aby Rieger projevily veřejný souhlas s jeho novou politikou. Aby ho donutil, pohrozil mu vystěhováním z vily. Rieger na toto však nepřistoupil a za pár dní mu přišel dopis o vystěhování.

Riegerova rodina se musí vystěhovat z vily, místo které Klein plánuje obchodní centrum. Z Kleina se stal vícepředseda a je jen otázka času, kdy bude kancléřem. Navrhl Riegerovi, ať pro něj pracuje jako poradce jeho poradce. Rieger nabídku přijal. Věděl totiž, že z tohoto postu bude mít větší vliv na politiku. Irena ho kvůli tomu opustila. Myslela si, že se zřekl svých ideálů a hodnot.

Celou inscenaci doprovází poznámky namluvené samotným Václavem Havlem. V těchto poznámkách dává Havel vtipná doporučení o tom, jak jeho hru hrát. Celá hra je situovaná před Riegerovu vilu a děj se odehrává pouze tam. Jako rekvizity se používají pouze židle a stůl.

2010 – Očištění / Petr Zelenka

Stává se, že člověk provede něco, co ho pronásleduje celý život. Něco, čeho lituje a za co se stydí. Někdy to bývá lež, někdy krádež, ale bohužel i závažný trestný čin. Jde vůbec žít s pocitem vinný? O složité životní situaci vypráví divadelní hra *Očištění*.

Spisovatel Michal (Jiří Šesták) poví svému nakladateli Andrejovi (Zdeněk Kupka) své tajemství. Před několika dny totiž znásilnil malého chlapce Mikuláše. Znásilněný chlapec je syn jeho sousedů Pavla (Martin Hruška) a Evy (Věra Hlaváčková), se kterými se Michal i jeho žena Monika (Jaroslava Červenková) často stýkají. Michal svého činu velice lituje a hnuší se sám sobě. Chce se přiznat policii, ale Andrej mu to vymlouvá. Michal však na svém přiznání trvá. Andreje tedy napadne, že by Michal mohl vystoupit v televizním pořadu *Očištění*. V tomto pořadu se hosté veřejně zpovídají ze svých činů.

Tento nápad se Michalovi zalíbil. Rozhodl se, že v pořadu Očištění vystoupí a svůj čin přizná. Před svým vystoupením zavolal ženě i sousedům a řekl jim, aby se večer na zmiňovaný pořad dívali. V televizi vyprávěl celý svůj příběh. Diváci v sálu se dozvěděli, že Mikuláš měl přespat u Michala a Moniky, jelikož jeho rodiče chtěli vyřešit svůj rozvod a nechtěli, aby chlapec slyšel, jak se hádají. Michal dále vypravoval, jak v kuchyni roztloukl prášky na spaní a tím uspal nejen Mikuláše, ale i svoji ženu. Na závěr svého povídání se ke znásilnění přiznal. Michal doufal, že mu lidé odpustí a velice se bál opuštění od ženy. Po návratu domů zjistil, že pořad nebyl točen na živo a že v televizi odvysílali jiný díl. Jeho rodina a známí tudíž o hrůzném činu stále nemají ponětí.

Mikulášův otec zjistil, že byl jeho syn znásilněn. Celý případ začala vyšetřovat policie. Za pár dní Michala navštívil policista (Pavel Oubram). Sdělil mu, že Mikulášův případ je vyřešen. Michal byl připraven pykat za svůj čin a jít do vězení. Od policisty se však dozvěděl, že Mikuláše údajně znásilnil vedoucí sboru, který chlapec navštěvoval. Tento sbormistr už znásilnil více dětí, zejména dívek. Michala policie vůbec nepodezřívá.

Pořad Očištění v televizi skončil kvůli nízké sledovanosti. Díl, ve kterém se Michal přiznává ke znásilnění, nebude tudíž nikdy odvysílán. Michal vymyslel nový televizní pořad, díky kterému se stal úspěšný. O jeho činu se už nikdo nedozví.

6 ROZHOVOR S MARTINEM GLASEREM

S Martinem Glaserem jsem se sešla v jeho kanceláři v Jihočeském divadle. Udělala jsem s ním rozhovor. Ptala jsem se na věci, které mě zajímaly a které by mohly být důležité. Rozhovor zde se souhlasem Martina Glasera uveřejňuji.

Martin Glaser chtěl být původně vědec. Začal studovat na přírodovědecké fakultě a šlo mu to. Zjistil ale, že ho to vnitřně neuspokojuje. Zjišťoval čím dál víc, že ho baví divadlo a literatura. Přihlásil se na DAMu, a teď působí v Jihočeském divadle.

Martin Glaser, jako režisér, si herce do představení vybírá sám. Obsazení je základ úspěchu inscenace. Pokud režisér obsadí špatně, může se stát, že herec by nemusel dostát nárokům role. Třeba jen proto, že jeho psychofyzické možnosti to neumožňují. V Jihočeském divadle pracují tak, že o jednotlivých hercích přemýšlí kontinuálně.

Herci do scénáře zasahují případ od případu. Největší díl práce na textu má dramaturg a režisér. Práce na textu probíhá ve fázi, která je před vlastním zkoušením s herci. Čím je výraznější forma (třeba veršovaná), tím méně vstupuje herec do textu. Mohl by tím totiž rozbít formu.

Pokud se zkouší autorské texty Martina Glasera, herci do textu mohou zasahovat více. Zkoušení je potom další fází práce na textu. Kolikrát se stane, že režisér během zkoušení s herci přepisuje celé scény. Je nesmírně důležité, aby herec mohl textem artikulovat téma a aby to, co chtějí společně sdělit, bylo jasné a text tomu nekladl překážky.

U zkoušení her zahraničních autorů je ještě jeden mezičlánek a tím je překladatel. Ten má o vnitřní strukturu jazyka vlastní představu. Vždy jde ale o to, aby sdělení bylo jednoznačné a čitelné pro diváky.

U her *Kdo je tady ředitel?* a *Prorok Ilja* se ve velké míře využívají vulgární výrazy. Tyhle dvě hry jsou dva extrémní případy reakcí na vulgaritu současného jazyka.

Prorok Ilja je text, který je velmi stylizovaný. Není sice ve verších, ale jazyk v něm formuje postavy. Některé z figur celou dobu používají jenom jeden vulgarismus

a vystačí si s tím celou hru. To, že se používá právě jedno vulgární slovo, ukazuje stav lidské duše. *Prorok Ilja* je hra, u které došlo k velkému nepřijetí u konzervativní části publika. Ta, přes hradbu vulgarity, vůbec nebyla ochotna číst, co se jí tím chtělo sdělit.

Hra *Kdo je tady ředitel?* to má úplně obráceně. Divácký ohlas je takový, že je to jedna z nejvulgárnějších her. Přitom v této hře skoro žádné vulgarity nejsou. Repertoár Jihočeského divadla má spoustu her s mnohem větší frekvencí vulgárních výrazů. V první půlce *Kdo je tady ředitel?* je zhruba šest sprostých slov a to těch nejobyčejnějších, které používá 95% populace. Zřejmě došlo u části publika, která chodí do divadla pravidelně, k vyhřeznutí dlouhodobého pocitu, že divadlo se míjí s jejich potřebami a s jejich vkusem.

V dobře napsané hře je ale vulgarita funkční. Hrají se současné hry od současných autorů, kde lidi musí mluvit současným jazykem, pokud není záměrem autora udělat to jinak.

Martin Glaser dělá nejradyji ze současné dramatiky tragikomedie (např. hry *Tlustý prase* či *Utěšitel*). Tragický obsah je dán formou komediální nebo prostředky komediálního žánru. Divák bývá nalákán komediální formou ke sdělení a pak na konci je překvapený. Tento žánr tragikomedie je v českém prostředí nejoblíbenější a pro publikum nejpříjemnější forma, jak strávit na divadle vážnější sdělení. Čeští diváci totiž humor ve hře potřebují.

Standardní zkušební proces trvá sedm týdnů, od pondělí do pátku. Čtrnáct dní před premiérou herci zkouší i v sobotu. Na jednu hru mají zhruba pětatřicet zkoušek. Od prvního čtení, včetně generálek a hlavních zkoušek. Toto je standard, jelikož větší časovou dotaci divadlo dát bohužel nemůže. Vzhledem k tomu, jak je soubor malý, nebyli by schopni udělat tolik inscenací, aby pokryli potřeby repertoáru a potřeby příležitostí pro celý soubor.

Herci vždy musí umět obrovská kvanta textu. Jihočeské divadlo má poměrně velký repertoár. Herci, na kterých se repertoár staví, mají v aktivním repertoáru třeba 13 inscenací. To je ohromné množství. Do toho je samozřejmě započten i Český Krumlov, kde mají herci na repertoáru čtyři nebo pět inscenací, které se vrací po roce či po dvou.

Jihočeské divadlo se tím dostává do paradoxní situace. Nemuseli by ani zkoušet a mohli by hrát úspěšné představení. Nebo musí úspěšné představení stáhnout z repertoáru, protože už je nemají kdy reprízovat. Je to velký záprah na některé herce. Ti hrají velké role, které se k nim ale dostanou třeba jednou za pět, šest týdnů a to už samozřejmě je obrovský záprah na psychiku. Také to vyžaduje energii, která pak schází někde jinde.

Každou inscenaci režisér koncipuje podle toho, do jakého prostředí ji dělá. Musí totiž respektovat prostor. Základní věci jsou všude stejné. Je potřeba vyprávět příběh a ten má své zákonitosti. V tu chvíli není důležité, jestli se to bude hrát v malém sále pro padesát lidí nebo v plenéru.

Martin Glaser má příležitost, jakou většina režisérů nemá a tou je režírování na Otáčivém hledišti v Českém Krumlově. Je to příležitost dělat divadlo v přírodě, navíc s technickou podporou a s velmi slušným technologickým zázemím.

Zároveň Martin Glaser, jako režisér, který v Krumlově dělal čtyři inscenace a pátou chystá, vnímá limity toho prostoru. Limity jsou dané umístěním Otáčivého hlediště v památkově chráněném prostoru, kde možnost vstupu do prostředí je omezená. Obtížné možnosti má režisér například s letohrádkem. V každé inscenaci se s ním musí srovnat, protože je letohrádek unikátní památka. V parku nemůže postavit stavbu, jakou by si představoval. To režisér zjistí po tom, co vyzkouší několik různých typů inscenací. Prostor se pro něj pak vyčerpává.

Z her, které byly pro Martina Glasera opravdu klíčové, byly *Prezidentky*.

Nejtěžší pro Martina Glasera bylo zkoušení Čechovových *Tří sester*, jelikož musí plánovat hodně dlouho dopředu. Už teď pracuje na sezóně 2012 a 2013. Teď se rozhoduje, co se bude zkoušet za dva roky. Někdy se stane, že se setká s textem, který mu přijde živý a který by chtěl dělat. Jenže než na vlastní práci dojde, ve společnosti a v životě se změní plno věcí. Potom zjistí, že důvody, proč si text vybral, pominuly.

Martin Glaser dopsal druhou verzi komedie na Otáčivé hlediště, podle Boccacciova *Dekameronu*. Pak má pár dalších nápadů, kterým by se chtěl věnovat. S Olgou Šubrtovou plánují udělat další hru do Jihočeského divadla.

Když chce do divadla dostat kvalitní režiséry, tak se s nimi musí domlouvat ve velkém předstihu. Zároveň na příští dvě sezóny má plno závazků i mimo České Budějovice. I jeho zvou do jiných divadel. Domlouvá si s nimi spolupráci třeba na režii v Praze v roce 2013.

Hudba je pro hru zásadní věc. Buď je ke hře už složena, anebo si ji Martin Glaser vybírá sám. Od *Nebezpečných vztahů* začal spolupracovat s Pavlem Kalinou. Práce se skladatelem je celkem složitý proces. Oba se musí několik měsíců scházet, sdělovat si, jaká je představa a jak by inscenace měla vypadat. Nejdůležitější mezi režisérem a skladatelem je vzájemný dialog. Skladatel nabídne režisérovi několik variant.

7 RECENZE JEDNOTLIVÝCH GLASEROVÝCH REŽIÍ V JIHOČESKÉM DIVADLE

V této části se zaměřuji na publikované recenze k jednotlivým inscenacím. Uvádím recenze otisknuté v novinách, časopisech a také recenze uveřejněné na internetových portálech. Připravila jsem seznam, v němž jsou na levé straně názvy divadelních inscenací a na straně pravé názvy internetových portálů, novin či časopisů, ve kterých byla hra recenzována a datum, kdy recenze vyšla. U některých novinových recenzí nebylo k dohledání, kdy recenze vyšla. U jiných časopisů či novin bylo k dohledání pouze číslo, nikoli datum.

2001 Tři mušketýři:	MF dnes, 2. 8. 2007
2001 Prezidentky:	Divadelní noviny, datum neuveden
2004 Ženy Jindřicha VIII.:	Deník, 29. 3. 2006
2004 Kašpar Hauser – dítě Evropy:	MF dnes, datum neuveden Deník, 15. 12. 2004 Lidové noviny, 19. 5. 2005
2005 Muž sedmi sester:	Mezinami.cz, 12. 1. 2011
2005 Miláček:	Deník, datum neuveden
2006 Není Filip jako Filip:	Deník, 22. 3. 2006 MF dnes, 23. 3. 2006 Právo, 24. 3. 2006
2006 Tlustý prase:	MF dnes, 26. 10. 2006

- Deník, 26. 10. 2006
Literární noviny, 30. 10. 2006
Reflex, 27. 9. 2007
Lidové noviny, 15. 11. 2007
- 2006 Prorok Ilja:**
- Deník, 20. 12. 2006
Právo, 19. 1. 2007
Divadelní noviny, 23. 1. 2007
MF dnes, 4. 2. 2008
- 2007 Nebezpečné vztahy:**
- Deník, 20. 12. 2007
MF dnes, 20. 12. 2007
Právo, 21. 12. 2007
Právo, 4. 1. 2008
Reflex, 20. 3. 2008
Divadelní noviny, datum neuveden
- 2008 Osířelý západ:**
- Deník, 28. 2. 2008
MF dnes, 29. 2. 2008
Právo, 29. 2. 2008
MF dnes, 20. 3. 2008
- 2008 Robin Hood:**
- Deník, 31. 3. 2008
Jihočeský kurýr, 21. 5. 2008
Deník, 4. 6. 2008
MF dnes, 5. 6. 2008
Právo, 6. 6. 2008
MF dnes, 10. 6. 2008
Právo, 13. 6. 2008
MF dnes, 19. 6. 2008
- 2008 Odcházení:**
- MF dnes, 4. 11. 2008
Radniční noviny, prosinec 2008

MF dnes, 18. 12. 2008
Divadlo. cz, 19. 12. 2008
Deník, 19. 12. 2008
Právo, 19. 12. 2008
MF dnes, 20. 12. 2008
MF dnes, 23. 12. 2008
Právo, 4. 1. 2009
Divadelní noviny, 20. 1. 2009
Lidové noviny, 22. 1. 2009
Regionalninoviny.cz, 9. 9. 2009
Divadelní noviny, 6. 10. 2009
Deník, 2. 3. 2010
MF dnes, 3. 3. 2010

2009 Mobil:

MF dnes, 7. 4. 2009
MF dnes, 21. 4. 2009
Sedmička, č. 1/2009
Divadelní noviny, 8. 9. 2009
Právo, 19. 11. 2009

2009 Otello:

MF dnes, 5. 11. 2009
Deník, 6. 11. 2009
Právo, 6. 11. 2009
Sedmička, 19. 11. 2009
Divadelní noviny, č. 22/2009
Hudební rozhledy, č. 2/2010
Deník, 10. 3. 2010
Právo, 11. 3. 2010

2010 Očištění:

MF dnes, 14. 1. 2010
MF dnes, 10. 2. 2010
Deník, 11. 2. 2010
Sedmička, 11. 2. 2010

MF dnes, 12. 2. 2010
Právo, 12. 2. 2010
MF dnes, 16. 2. 2010
Právo, 16. 2. 2010
Lidové noviny, 19. 2. 2010
Deník, 19. 2. 2010
Divadelní noviny, 9. 3. 2010
MF dnes Víkend, 13. 3. 2010
Reflex, 1. 4. 2010
Deník, 22. 4. 2010
Respekt, 26. 4. 2010
Právo, 28. 4. 2010
Svět a divadlo, č. 4/2010
MF dnes, 22. 2. 2011
Právo, 23. 2. 2011
Deník, 28. 2. 2011
Deník, 7. 3. 2011

2010 Macbeth:

Právo, 2. 6. 2010
Právo, 3. 6. 2010
MF dnes, 3. 6. 2010
Lidové noviny, 4. 6. 2010
Deník, 4. 6. 2010
Právo, 5. 6. 2010
Regionalnioviny.cz, 5. 6. 2010
Mezinami.cz, 8. 6. 2010
Právo, 8. 6. 2010
MF dnes, 8. 6. 2010
Deník, 28. 7. 2010
Sedmička, 12. 8. 2010
Deník, 17. 8. 2010
Lidové noviny, 19. 8. 2010
Lidové noviny, 14. 7. 2011

2010 Kdo je tady ředitel?:

MF dnes, 11. 11. 2010
Deník, 12. 11. 2010
Právo, 12. 11. 2010
Sedmička, 18. 11. 2010
Regionalninoviny.cz, 20. 11. 2010
MF dnes, 22. 11. 2010

2011 Utěšitel:

Scena.cz, 10. 1. 2011
Nejlepsi-adresa.cz, 13. 1. 2011
Právo, 13. 1. 2011
Deník, 13. 1. 2011
MF dnes, 14. 1. 2011
Sedmička, 20. 1. 2011
Právo, 20. 1. 2011
Regionalninoviny.cz, 20. 1. 2011
Divadelní noviny, č. 4/2011
Deník, 22. 1. 2011
MF dnes, 25. 1. 2011
Mezinami.cz, 30. 3. 2011

ZÁVĚR

Ve své bakalářské práci jsem se snažila vytvořit profilovou monografii současného šéfa činohry Jihočeského divadla Martina Glasera od počátku jeho působení v činohře Jihočeského divadla. Martin Glaser režíroval většinu inscenací, které se v tomto divadle hrály, tudíž je pro Jihočeské divadlo klíčovou osobností. Režíroval hry nejen v kamenné budově Jihočeského divadla, ale také v Malém divadle či na Otáčivém hledišti v Českém Krumlově.

V prvních dvou kapitolách jsem se zaměřila na životopis Martina Glasera a na ocenění, které získal svou režisérskou činností. Vyhrál cenu Českého divadla 2008 za hru *Nebezpečné vztahy* a cenu Alfreda Radoka 2011 za hru *Očištění*. Také jako šéf činohry převzal cenu Českého divadla 2010 za hru *Vajgl*.

Ve třetí kapitole uvádím seznam všech her, které v Jihočeském divadle režíroval. Hry jsou seřazeny vzestupně podle data premiéry. Do dnešního dne vzniklo pod jeho vedením třicet tři divadelních inscenací (*Zabiják Joe*, *Impresário ze Smyrny*, *Biloxi Blues*, *Veselé paničky Windsorské*, *Deset malých černoušků*, *Jako naprostý šílenci*, *Komedie omylů*, *Polyeuktos*, *Tři mušketýři*, *Prezidentky*, *Portugálie*, *Tři sestry*, *Malované na skle*, *Past na myši*, *Něco za něco*, *Ženy Jindřicha VIII. aneb Chudák král (em)*, *Kašpar Hauser – dítě Evropy*, *Mrzák inishmaanský*, *Muž sedmi sester*, *Miláček*, *Není Filip jako Filip*, *Tlustý prase*, *Prorok Ilja*, *Nebezpečné vztahy*, *Osiřelý západ*, *Robin Hood*, *Odcházení*, *Mobil*, *Otello*, *Očištění*, *Macbeth*, *Kdo je tady ředitel?*, *Utěšitel*). První je datována k roku 1998 (*Zabiják Joe*) a prozatím poslední vznikla v letošním roce, tedy v roce 2011 (*Utěšitel*).

Čtvrtou část své práce jsem věnovala přehledu účasti Martina Glasera na jednotlivých inscenacích. Martin Glaser si vybírá hry nejen od zahraničních autorů (*Tracy Letts*, *Carlo Goldoni*, *Neil Simon*, *William Shakespeare*, *Agatha Christie*, *William Mastrossimone*, *Pierre Corneille*, *Werner Schwab*, *Zoltán Egressy*, *Anton Pavlovič Čechov*, *Ernest Bryll + Kateřina Gartnerová*, *Martin McDonagh*, *Guy de Maupassant*, *Oscar Wilde*, *Neil LaBute*, *Tadeusz Słobodzianek*, *Christopher*

Hampton, Sergi Belbel, Giuseppe Verdi, Lars von Trier), ale také od českých autorů (*Jan Vedral, Václav Havel, Petr Zelenka*). Několik her dokonce se svojí dlouholetou kolegyní Olgou Šubrtovou sám napsal (*Muž sedmi sester, Utěšitel, Tři mušketýři, Ženy Jindřicha VIII. aneb Chudák král (em), Robin Hood*). U každé hry je uvedený jako režisér, někdy také jako pomocný režisér. Avšak tímto jeho snaha nekončí. Martin Glaser se u určitých her podílel i na úpravě, překladu, divadelním scénáři, inscenační úpravě či divadelní adaptaci. Hry jsem opět seřadila vzestupně, podle data premiéry. U inscenací uvádím informace, které jsou pro mě klíčové a které se mi podařilo sehnat. Většinu, v této práci publikovaných informací, jsem získala z archivu Jihočeského divadla. Bohužel kvůli povodním v Českých Budějovicích v roce 2002 došlo ke zničení informací a materiálů. Některé materiály již tedy nejsou k sehnání.

U her uvádím například autora, překladatele, datum premiéry či derniéry, téma hry, účinkující herce, režii, scénu, kostýmy, dramaturgii, nápovědu, hudební spolupráci či popis hry.

V páté části uveřejňuji vlastní recenze Glaserových her. Záznamy her jsem získala od Jihočeského divadla. Bohužel díky již zmiňovaným povodním v Českých Budějovicích v roce 2002 se plno starších záznamů zničilo. Některé hry jsou natočeny pouze na VHS kazetách, ale ty se kvůli delšímu zachování hry nepřetáčejí. Tudíž uvádím své poznatky k inscenacím, jejichž záznam mi byl zprostředkován.

Ze shlédnutých inscenací jsem vybrala deset, které jsem rozebrala. Zaměřila jsem se na zajímavosti v jednotlivých hrách a na jejich děj. Zvolila jsem inscenace hrané v Jihočeském divadle (*Malované na skle, Kašpar Hauser – dítě Evropy, Muž sedmi sester, Miláček, Není Filip jako Filip, Prorok Ilja, Odcházení, Očištění*), v Malém divadle (*Thlustý prase*) a na Otáčivém hledišti v Českém Krumlově (*Tři mušketýři*). Hry jsou různého žánru (např. komedie, muzikál, detektivka, erotická groteska, tragikomedie, politická komedie).

V části šesté uvádím vlastní rozhovor s Martinem Glaserem. S Martinem Glaserem jsem se sešla v Jihočeském divadle, v jeho kanceláři. Ptala jsem se na věci, které mě zajímaly a které by mohly být pro práci důležité.

Martin Glaser si herce do představení vybírá sám. Výběr je často složitý. Do scénáře herci zasahují podle toho, zda zkouší hru od zahraničního autora či jestli zkouší Glaserovu hru.

Jednu svou otázku jsem směřovala na zvýšený vulgarismus ve hrách *Prorok Ilja* a *Kdo je tady ředitel?*. Bylo mi odpovězeno, že vulgarismy zde opravdu mají svůj význam. Martin Glaser nejraději režíruje tragikomedie (hra, ve které se divák celou dobu baví, směje a na závěr přijde kruté poselství). Dále jsem zjistila, jak dlouho se zkouší jedna inscenace (sedm týdnů) a jak velké nároky jsou na herce kladeny.

Otáčivé hlediště v Českém Krumlově skýtá pro Martina Glasera čím dál méně možností. Po pár inscenacích se už nedají vymýšlet nové a nové speciality.

Bylo mi řečeno, že Martin Glaser pracuje na vlastních divadelních hrách a že nebude režírovat pouze v Českých Budějovicích.

V sedmé části se zaměřuji na publikované recenze k jednotlivým Glaserovým inscenacím. Uvádím recenze otisknuté v novinách, časopisech a také recenze uveřejněné na internetových portálech. Připravila jsem seznam, kde uvádím názvy divadelních inscenací opět seřazených vzestupně, podle data premiéry. K jednotlivým hrám jsem doplnila názvy internetových portálů, novin či časopisů, ve kterých byla hra recenzována a datum, kdy recenze vyšla. U některých novinových recenzí nebylo k dohledání, kdy recenze vyšla. U jiných časopisů či novin bylo k dohledání pouze číslo, nikoli datum. Opět uvádím pouze informace, které jsou dostupné. Hry Jihočeského divadla nejčastěji recenzuje *Deník*, *MF dnes* a *Právo*.

Přílohy obsahují fotografii Martina Glasera, historické budovy Jihočeského divadla, Malého divadla a Otáčivého hlediště v Českém Krumlově. Dále výběr rozhovorů s ním (z *Lidových novin*, *Divadelních novin*, *Deníku* a *MF dnes*) a plakáty k představení *Nebezpečné vztahy*, *Osiřelý západ*, *Robin Hood*, *Odcházení*, *Mobil*, *Otello*, *Očištění*, *Macbeth*, *Kdo je tady ředitel?*, *Utěšitel*.

Podle mého názoru je Martin Glaser pro Jihočeské divadlo opravdu přínosem. Mně osobně se jeho tvorba velice zamlouvá. Každá jím režírovaná inscenace je značně kvalitní. Na žádnou nemám větší připomínky. Velmi se těším na další hry, které pod jeho vedením vzniknou.

Ve své práci jsem vytvořila profilovou monografii současného šéfa činohry Jihočeského divadla, Martina Glasera.

SEZNAM NOVIN

Deník. České Budějovice. 2004, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011.

Divadelní noviny. Praha. 2007, 2009, 2010, 2011.

Hudební rozhledy. Praha. 2010.

Jihočeský kurýr. České Budějovice. 2008.

Lidové noviny. Praha, 2005, 2006, 2009, 2010, 2011.

Literární noviny. Praha. 2006.

MF dnes. České Budějovice, 2006 – 2011.

Právo. Praha, 2006 – 2011.

Radniční noviny. České Budějovice. 2008.

Reflex. Praha. 2007, 2008, 2010.

Respekt. Praha. 2010.

Sedmička. České Budějovice. 2009 – 2011.

Svět a divadlo. Praha. 2010.

SEZNAM OSTATNÍCH PRAMENŮ

Internetové prameny

Divadlo.cz [online]. 2011 [cit. 2011-07-24]. Dostupné z WWW: <<http://www.divadlo.cz>>.

Jihočeské divadlo [online]. 2011 [cit. 2011-07-24]. Dostupné z WWW: <<http://www.jihoceskedivadlo.cz>>.

Mezinami.cz [online]. 2011 [cit. 2011-07-24]. Dostupné z WWW: <<http://www.mezinami.cz>>.

NEJLEPSI-ADRESA.CZ [online]. 2011 [cit. 2011-07-24]. Dostupné z WWW: <<http://www.nejlepsi-adresa.cz>>.

Regionální noviny [online]. 2011 [cit. 2011-07-24]. Dostupné z WWW: <<http://www.regionalninoviny.cz>>.

Scena.cz [online]. 2011 [cit. 2011-07-24]. Dostupné z WWW: <<http://www.scena.cz>>.

Ostatní prameny

archiv Jihočeského divadla

nahrávka rozhovoru s Martinem Glaserem

záznamy her na DVD

PŘÍLOHY

- 1 Fotografie
- 2 Výběr rozhovorů s Martinem Glaserem
- 3 Dostupné plakáty k představení

1 **Fotografie**

Martin Glaser



Historická budova Jihočeského divadla (Dr. Stejskala 19, 370 47 České Budějovice)



Malé divadlo (Hradební ulice 18, České Budějovice)



Otáčivé hlediště Český Krumlov (Zámecká zahrada, Český Krumlov)



2 Výběr rozhovorů s Martinem Glaserem

Lidové noviny: 23. 2. 2010

KULTURA

Úterý 23. února 2010 | LIDOVÉ NOVINY

úterý – Žádný třeskutý bulvár, chudokrevný Lorca a žádná zbytečná sebelítost

Obrátit všechno vzhůru nohama

Martin Glaser (* 1974) šéfuje činohře Jihočeského divadla čtyři roky. A podařilo se mu ji zajímavě vyprofilovat: jeho dramaturgie je tematicky zaměřená a nechybějí v ní současné hry. Velký ohlas měla jeho inscenace Havlova *Odcházení* a teď uvedl českou premiéru Zelenkova *Očištění*.

JANA MACHALICKÁ

LN Jaké byly první divácké reakce?

Zatím překvapivě pozitivní, nikdo neodchází. Myslel jsem, že po pauze zbude půlka hlediště a že nám budou diváci nadávat, ale nestalo se. Soudí, že hrdinův zločin je hnusný, téma bolavé, ale že je důležité o tom hrát. Nakonec říkají, že je to hezké divadlo.

LN Takže to je něco podobného jako v Zelenkově hře – je to hnusné a oni vám zatleskají.

Někdy jsou reakce překvapivé. Ale zatím nám ještě nikdo neřekl, ale se tím jdeme vycpat.

LN Začali jste po představeních organizovat besedy. Dozvěděli jste se tam něco zajímavého?

To je různé, teď naposledy nám jedna paní vytykala, že děláme jen temné věci. Snažil jsem se ji vysvětlit, že hry o současnosti byvají temné, protože doba je taková, a co je příjemné, nebývá příliš dramatické. Besedy pro večerní publikum organizujeme od loňského projektu *Smrť*. Po *Očištění* jsou občas dotazy naivní. Třeba Jiřího Šestáka, jehož postava znásilnil malého chlapce, se ptají, co to s ním dělá, když to musí hrát. Nebo se ptají, proč má žlutý svetr a proč je pohovka v druhém dějství obrovská.

LN Diváci se bojí nahlas pronést negativní hodnocení, což neplatí u mladších. Vám by se nelíbilo, kdyby vás někdo poslal do háje?

Kdyby argumentovali, tak bych byl rád! Ale občas už se nám povede alespoň mladší diváky rozmluvit, třeba když jsme uvedli *Tlustý prase LaButa*, tak začali vášnivě diskutovat o tom, jak oni to téma cítí. A měl jsem pocit, že to má smysl. Věřím, že se časem spolu s našim publikem naučíme o divadle mluvit.



Naivní dotazy. Af nás pošlou do háje, když budou mít argumenty, říká Martin Glaser o besedách. Foto Ivan Pinkava

LN Vy jste do Budějovic odešel hned po škole?

Jsem tu asi dvanáct let a šéfuji čtyři roky. Angažmá jsem dostal během čtvrtého ročníku na DAMU.

LN Váhal jste odejít na oblast?

Neváhal. Člověk si má dávat pozor na to, co si přeje, protože já si na škole přál jít na oblast s partou spolužáků. Odešli jsme sem s dramaturgyní Olgou Šubrtovou a ještě se třemi herci a byli jsme opravdu šťastní. Na škole jsme dělali generální divadlo, ale všichni jsme

věděli, že v něm už nechceme pokračovat.

LN Jste Pražák?

Ne, pocházím ze Sokolova z úplně nevidadelní rodiny. Než jsem se k divadlu dostal. Studoval jsem přírodovědeckou fakultu a byl jsem vášnivý chemik.

LN Nebál jste se provozu regionálního divadla, které přece jenom dramaturgii svazuje? S jakými představiteli jste sem ze školy odcházel?

Jelikož jsem nevěděl vůbec nic, tak jsem si myslel, že to tady obrátíme vzhůru nohama. Začínali jsme *Zabíjkem Joem*, a jak jsem se později dozvěděl, v divadle se vsázeli, že inscenace po čtyřech reprízách skončí. Nakonec jsme měli 25 repríz na volnou kasu. Musím ale říct, že jsem tady nikdy nedělal nic, co bych nechtěl. Nejvíce jsem „trpěl“ za sěfování Iva Krobota, když přišel s koncepcí české sezony, protože nesnáším českou klasiku a nevím, co s ní. Na začátku jsem si zkomplikoval život tím, že jsem

chtěl vyzkoušet všechny žánry. Takže jsem se pro divadelníky asi stal dost nečitelným.

LN Současný repertoár je ale čitelný dost: existenciální dramata a současné hry. To je na oblast dost. Vážně vám na to chodí diváci?

Začali jsme pomalu a přitvrzovali. Když se ukázalo, že diváci na *Zabíjku Joea* chodí, odvážili jsme se nasadit Schwabovy *Prezidentky*. Osekávali jsme „oblastní povinnosti“ jako třeba třeskutý bulvár. Něco takového jsme nenasadili už sedm let. Pro nás bylo maximum *Perfect Days*. A návštěvnost nám neklesá, už čtvrtý rok máme 93 procent.

LN A jak to máte s herci?

Základ souboru jsou třicátníci, protože chlapi kolem padesátky jsou nedostatkové zboží. Třeba Jirka Šesták je výborný herec, ale on také řediteluje. Jsme rádi, když se domluvíme na jednu práci do roka. Petr Hanus, jeho vrstevník, bohužel spáchal sebevraždu asi před sedmi lety. Prostě slušného padesátiletého šedesátiletého herce na oblast nedostanete. Když už někde je, tak půjde jediné do Prahy. Teď se těším, že naši kluci „dozpívají“ a začneme dělat repertoár o dospělých chlapcích a ženách.

LN Dnes herci chtějí zůstat v Praze, i když nemají do čeho pchnout. Proč?

Je to tím, že se v Česku oblastní divadly hromadně opovrhují. Když Vladimír Hulec do Divadelních novin napíše, že se na oblast nedá z principu dobře dělat divadlo, je to podpásovka. Tvrzení, že oblastní divadla jsou divadla druhé kategorie, můžu zhodnotit jen jako podrážení nohou.

LN Dramaturgie na oblasti ale musí být částečně provozní a sotva se může profilovat jen jedním směrem. Co myslíte?

Jasně, jsme tu jediné městské divadlo, takže si nemůžeme dovořit diváky vypudit. Když jsem začínal řídit, tak se mi zdálo, že oblastní herci jsou užasní, protože musí zvládat tolik žánrů a režisérů. Pak mi došlo, že v tom je ten problém. Provoz je tak semele, že skončí u příbližného realismu a styl na oblasti nikdy nevznikne. Rozhodli jsme se, že to s námi budou muset diváci vydržet. A že si repertoár záměrně zůžeme také, abychom divadlo čitelného stylu mohli dělat. A zatím se mi zdá, že to jde.

JAK JÁ TO VIDÍM

Martin Glaser

VÝTVARNÉ UMĚNÍ Díky Galerii Rudolfinum jsem si objevil spoustu zajímavých současných malířů a fotografů. Třeba Josefa Bolfa, který právě vystavuje na Staroměstské radnici. *Tentokrát je to hezká výstava*, pravila s neskrývanou srdečností paní pokladní, když mi prodávala vstupenku. Okamžitě jsem si vybavil tristní výstavu čerstvých akvizic Galerie hl. m. Prahy, kterou jsem tam viděl naposledy. Přemýšlel jsem marně, jestli tyhle nákupy ještě někdy někdo vytáhne z depozitářů. Když jsem procházel mezi Bolfovými obrazy, chápal jsem, o čem paní pokladní mluvila, ačkoliv vzhledem k obsahu těch obrazů bych váhal s použitím slova „hezká“. Leda by se ta paní pokladní vezla na temně přízračné vlně Bolfových obrazů a nebo chvíli předtím četla Macbetha a do hlavy se jí vryly čarodějnické verše z první scény: *Hnus je krása, krása hnus...* Ostatně, při vši úctě k paní pokladní, ta dáma vypadala trochu jako „pařezová bába“ z Twin Peaks. Zpátky do Rudolfinu: **Helnwein, Crewdson, Djikstra** a nebo aktuální **Baselitz** – tvůrci, jejichž obrazy či fotografie vyzařují intenzivní energii. A mají v sobě zároveň neuvěřitelnou divadelnost. Nebo aspoň rozvíjejí divadelníkovu fantazii. Pořád si pamatuju na časosběrnou sérii fotografií kluka, který se nechal naverbovat do Cizinecké legie. Nebo Helnweinovy esesáky sklánějící se nad zářícím nemluvnátkem.

O největší výtvarně-divadelní zážitek se však pro mne postaral nový ředitel České filharmonie **Vladimír Darjanin**, pod kterou donedávna Rudolfinum spadalo, když se před prázdninami rozhodl bez udání konkrétního důvodu odvolat Petra Nedomu, kterému galerie vděčí za svou živou tvář. Potěšila mne vlna občanské nespokojenosti, kterou vyvolaly jeho snahy vyhodit schopného muže se zajímavým programem a nahradit ho – kým a čím vlastně...? Na tiskovou konferenci, kde se pan Darjanin choval jako ten nejzpuštěnější komunistický pohlavár, bychom se měli všichni povinně podívat. Je jeho chování spravedlivý trest za to, že jsme



se s naší totalitní minulostí vyrovnali tak strašně snadno? S tím souvisí i fungování médií: nesmyslné odvolání schopného ředitele, vzpoura umělecké obce, nařvaný posttotalitní mocipán bez programu, který mlátí prázdnou slámu frází, to je žhavé téma, o tom se píše. Po pár měsících ale nikdo ani nevzdechne po tom, že spolu Nedoma s Darjaninem slíbili jednat, měla být další tisková konference, Darjanin měl konkretizovat své výtky, a že místo toho bylo ticho po pěšině. Díky „úřednickému“ ministrovi kultury se problém vyřešil tím, že se galerie vyvrve ze spárů filharmonie a přičlení k muzeu naproti. Ale je to skutečně řešení? Co by se stalo, kdyby byly předčasné volby a na ministerstvu zasedl nějaký spřátelený soudruh, bratr či přítel? Proč to zase srolo? A proč všichni věří, že se ten mocipán, který dostal od své dočasné ministerské vrchnosti řádně přes prsty, nezačne (až to nikdo nebude čekat) mstít. Vždyť to smíření, které se nám nabízí, je tak nedivadelní! Ale čemu se divit v zemi, kde se šéfové divadel mění uprostřed sezony, ředitelé divadel na začátku prosince neví, jestli jejich spolek bude od ledna pokračovat a ministři dávají znovu přátelská doporučení, co se kde má hrát...

FILM Do kina bohužel vůbec nestíhám chodit a k tomu se mi doma hromadí stoh těch úžasných levných dvd se skvělými filmy, které si kupuju s tím, že si je pustím ještě ten večer. Přesto jsem začátkem podzimu vytáhl ze své sbírky znovu **Hitchcockovo**

Vertigo. Prostě jsem na něj znovu dostal chuť. A nestačil se divit. Díval jsem se na úplně jiný film než před lety. Neuvěřitelně moderní. Inspirativní. Strhující. Překvapivý – přestože se mi obrazy vybavovaly předem, přestože jsem znal zápletku, šokující zvrat v ději i finále. Co dokáže génius, který ovládá své řemeslo a nestydí se za „pokleslý“ žánr, ve kterém pracuje, říct o lidské duši! Pár dní po Vertigo jsem se konečně dostal k poslednímu filmu **Davidu Lyncheho Inland Empire**. Obávám se, že mne k němu čeká ještě několik temných návratů...

LITERATURA Z čtení divadelních her jsem si vytvořil nepřijemný „zlovyk“, že i romány chci číst nepřerušovaně, v jednom kuse. Ale málokdy najdu dva tři dny, kdy bych si mohl užít luxus celodenního nerušeného čtení. Útlá próza s dlouhým názvem **Od severu hora, od jihu jezero, od západu cesty, od východu řeka** maďarského spisovatele **László Krasznahorkaie** mne propustila někdy kolem třetí hodiny ranní. Vnuka prince Gendžiho, hledajícího nejdokonalejší zahrady světa, jsem nemohl opustit dříve, než znovu nasedl do vlaku Keihan a odjel... odkud vlastně a kam...? Naopak u vybraných spisů **C. G. Junga** mi pomalé tempo, čtenářské přestávky a opakované návraty vůbec nevadí. Letos na podzim jsem se dopracoval k pátému svazku o snových symbolech. Usedám k němu pozdě večer a občas nad ním usínám. Přiznávám, že vlastně trochu záměrně...

Pěvci tolerovali moje šílené nápady, říká Glaser

Šéf činohry Jihočeského divadla debutuje dnešní premiérou Otella jako operní režisér. Překvapilo ho, že soubor je herecky nadaný.

VÁCLAV KOBLENC

České Budějovice – Vyzkoušel už muzikál, operetu i pohádku. V 35 letech nyní šéf činohry Jihočeského divadla Martin Glaser debutuje jako operní režisér. A to hned Verdiho Otellem, který má dnes premiéru. „Snažili jsme se hledat řešení těch situací tak, aby si lidé řekli: aha, to je, jako když se hádám doma s manželem,“ přibližuje svůj přístup Glaser.

Překvapila vás nabídka na Otella?

Na operu jsem se docela těšil, až to někdy přijde. Nicméně mě loni ta nabídka velmi překvapila a chvíli jsem o ní přemýšlel, protože jsem Verdiho Otella neznal. Ale poslechl jsem si to, přečetl libreto a řekl jsem si, že to je přesně ta látka, se kterou bych měl začít. Kromě toho, že je to opravdu nádherná hudba, tak základem je Shakespearova tragédie, tím pádem je to libreto ve srovnání s většinou ostatních velmi dramatické a krásné.

Jak vás zpěváci přijali?

Ke zkoušení jsem mohl přistupovat, jako kdybych dělal jakékoli jiné divadlo, což mě potěšilo. A měl jsem radost, že kolegové z opery mě přijali, tolerovali moje šílené nápady a dokonce je uskutečňují, což je úžasné.

Co patří mezi ty šílené nápady?

Chci, aby se chovali jako normální lidé a živé bytosti, které jsou v konkrétních dramatických situacích,

přestože zpívají. Protože ten trojúhelník mezi Otellem, Desdemonou a Jagem je velmi dramatický. Navzdory velmi stylizované scénografii a historickým kostýmům jsme se snažili hledat řešení těch situací tak, aby si lidé řekli: aha, to je, jako když se hádám doma s manželem.

Jak vypadá scéna?

To je taky jeden z mých šílených nápadů, protože naši pěvci to hrají asi se dvěma rekvizitami, v zásadě na holé scéně. Nedostali tam ani židličku, ani postel, musí to vše „jenom“ odehrát a odezpívat. A na zkouškách se ukázalo, že jsou toho schopni.

Je pro činoherního režiséra těžké pracovat s operními pěvci?

Chtěl jsem, aby jednali jako normální lidé, aby nedělali přibližná operní gesta, aby situace dávaly smysl. To libreto je situačně hodně konkrétní a mě docela potěšilo, že po deseti dnech jsem si připadal jako na normálních zkouškách. Problém byl spíš v tom, že opera se zkouší ve dvou alternacích a oni lpí na tom, aby to, co vzejde z jedné zkoušky, už tak zůstalo, protože vědí, že mají málo času. Mě baví ty věci prohlubovat a měnit, takže ve druhé fázi ze mě byli zoufalí.

Sedí jste si s Weilong Tao?

Pan Tao je skvělý pěvec i výborný herec. Velmi rychle pochopil styl, který hledáme, a snaží se mi vyjít vstříc.



NA ZKOUŠCE. Šéf činohry Jihočeského divadla Martin Glaser debutuje dnes Otellem jako operní režisér. Foto: Deník/Václav Pancer

Měl jste trému, když jste poprvé předstoupil před operní soubor?

Vzhledem k tomu, že neumím noty, čekal jsem, jestli se mi to nevytmští. Ale měl jsem to naposlouchané a režiruji to

podle muziky a těch situací. Dopřál jsem si ten luxus, že si to mohu zkusit a nemám nad sebou knutu toho, jestli, až skončí premiéra, dostanu deset nabídek na další opery.

Vlastně jsem si hrál, pocitově to bylo zhruba stejné, jako když jsem tady dělal první inscenaci Zabiják Joe. Užival jsem si divadlo. V nejhorším, kdyby se mi to nepovedlo, budu dál dělat činohru, tu snad umím.

Miroslava Veselá říká, že operní režiséři jim víc ukazují. Nechybí to nyní zpěvákům?

Nepředehrávám a neříkám, kam mají chodit, pokud to nedává smysl. Ale ty situace jsou velmi pečlivě vystavěné. Všichni mě předem desili, že operní pěvci mi nic nenabídnou, že sbor je hrozný a že to musím mít do posledního detailu vymyšlené. Byl jsem připravený možná jako na Krumlov, kde je ten stroječek neúprosný. Byť neumím noty, tak klavírní výťah mám detailně popsaný akcemi a jenom to, co jsem si vymyslel doma u stolu, jsem na zkouškách prohluboval, protože to zkoušení bylo skutečně inspirativní.

Bylo něco, co vás v práci se souborem překvapilo, pozitivně či negativně?

Pozitivně mě překvapilo, že je skutečně herecky disponovaný. Je znát, že jsou zvyklí a schopní hrát. Negativně mě překvapilo mrhání časem na dvoji obsazení, že musím věci dělat pořád znova a znova říkat. Pěvci mají skutečně extrémně málo času: činoherec má čtyři generálky, kdežto pěvci dvě zkoušky a musí vědět, kde mají stát. Moje svícení je takové, že když si stoupnou o krok vedle, tak stojí ve tmě.

Jakou tam vlastně světla hrají roli?

Docela velkou. Světlo je dramatický činitel, ten příběh je něco mezi metafyzickým dramatem a thrillerem a tyhle žánry jsou se světlem hodně spojené. Situaci, kdy jedna figura má nádhernou árii k bohu a druhá stejně nádhernou, ale o to děsivější árii k satanovi, musím jim jako režisér vytvořit patřičnou atmosféru. A to se, myslím, docela podařilo.

Operní debut a hned Otello. Máte ještě nějakou metu, po níž toužíte?

Je to krásná opera, uvědomuji si to, až když to vidím všechno dohromady. Opera má náskok proti činohře, protože tam jsou nádherné, velké emoce. Mě naopak v činohře nyní baví s muzikou šetřit, protože si uvědomuji její sílu. A tady jsou dvě a půl hodiny nádherné hudby. Mám moc rád Rusalku, ale dělat ji je dnes ozlomkrk. Evžen Oněgin by mě hrozně bavil, Pastorkyňa, to jsou moje zamilované opery.

Činohra, muzikál, pohádka, opera. Také přistě balet?

Tak tam bych spíš pomáhal choreografovi. Ale je to poslední žánr, který mi zbývá, bavilo by mě na nějakém tanečním představení spolupracovat. Tanec je úplně úžasný, protože tam ani nikdo nemluví, lze si pustit fantazii na špacír a míra té abstrakce, kterou je možné si dopřát, je značná. Bavilo by mě to, ale to asi nehrozí.

Točna láká na Robina Hooda

KATEŘINA KOLÁŘOVÁ

Otáčivé hlediště v zahradě českokrumlovského zámku funguje letos již padesátým rokem. Zhruba posledních deset let je to existence trochu vratká: památkáři intenzivně volají po jeho zrušení, divadelníci točna hájí. Velkého zastánce mají v divácích – točna je vyhledávaná atrakce. Letos láká na Robina Hooda, kterého pro otáčivé hlediště vypravilo Jihočeské divadlo. Kus režiruje Martin Glaser. Ten je spolu s Olgou Šubrtovou také autorem scénáře.

Příběh Robina Hooda je všeobecně známý, často proto bývá i parodován. Jak jste se k námětu postavili vy?

Chceme Robinův příběh vyprávět vážně a přitom zábavně. Dobro je dobrem a zlo zlem. Utkají se a dobro zvítězí. Tyhle jednoduché příběhy potřebujeme vidět stále znovu, abychom měli odkud brát sílu k našim malým každodenním bojům. Vyzdvihujeme motivy věrnosti ideálům a sílu přátelství, protože jsou

pro naši sebedestruktivní společnost podle mě nezbytné.

Proč jste sáhli právě po sherwoodském zbojníkovi?

Ono těch velkých a dramatických příběhů, které by unesly letní pleněrové hraní před velkým auditoriem, není nepřeborné množství. Pokud navíc chcete, aby otáčivé hlediště nepůsobilo jako občas použitá samoučelná atrakce, ale jako dramatický činitel, tak se výběr ještě zužuje.

Existuje nějaká konkrétní předloha, ze které jste vycházeli?

Při psaní scénáře jsme spíš mapovali společné styčné body jednotlivých zpracování. Hledali jsme to, co považovali všichni vypravěči této legendy za podstatné. A na těchto základních kamenech jsme se pokusili vytvořit text, který bude mít atributy dramatického textu – tedy dramatické situace a postavy. A který přitom bude dostatečně akční a „vizuální“.



Martin Glaser

V inscenaci bude účinkovat množství statičtů a šermířů. Davové divadlo kdysi bývala oblíbená disciplína, jak se vám režiruje?

Základ vzniká podobně jako u každé jiné inscenace: respektuji prostor, snažím se inspirovat herce a sleduji vytčené téma. Velmi náročná je finální synchronizace všech složek. Musím to zvládnout sám za pomoci pouhých dvou inspicientek a jedné vysílačky. Bylo by mi asi lehčeji, kdybych mohl mít k ruce několik asistentů, kteří by v tom rozlehlém nočním parku obstarali komparz, šermíře, jezdce s koňmi, hlídali točna, stavbu, světla, zvuk. Inscenace bude navíc zas o trochu větší a výpravnější než ty minulé, ačkoliv jsem si říkal, že už sobě a všem kolem ty pracné davové manévry, složité přestavby a rychlé příběhy a převleky odpustím.

3 Dostupné plakáty k představení

Nebezpečné vztahy

Nebezpečné vztahy

Christopher Hampton

Překlad / Vladimíra a Ladislav Smočkovi
Režie / Martin Glaser
Scéna / Eufrasio Lucena-Muñoz j. h.
Kostýmy / Iška Fišárková j. h.
Hudba / Pavel Kalina j. h.
Dramaturgie / Olga Šubrtová
V hlavních rolích / Ondřej Volejník,
Teresa Branna, Věra Hollá
Premiéra 21. prosince 2007 v Jihočeském divadle

Jihočeské divadlo: ulice Dr. Stejskala 19, 370 47, České Budějovice,
T +420 386 356 925, F +420 386 355 640, www.jihoceskedivadlo.cz

Otevírací doba pokladny JD: pondělí—pátek 10.00—19.00
(V případě, že se nehraje, otevřeno do 17.00 hod.),
sobota vždy jednu hodinu před představením.

Tento projekt vznikl za podpory Ministerstva kultury ČR.

 Jihočeské divadlo / Cínátra

 Jihočeský kraj  Jihočeský úřad  BOSCH     

Osířelý západ



Osířelý západ

Martin McDonagh

Překlad / Ondřej Sokol
Režie / Martin Glaser
Scéna / Pavel Krejčí
Kostýmy / Lenka Rašková j. h.
Pohybová spolupráce / Martin Pácek j. h.
Dramaturgie / Olga Šubrtová
Hrají / Ondřej Volejník, Martin Hruška,
Pavel Oubram, Šárka Vaculíková j. h.
Premiéra 29. února 2008 v Jihočeském divadle

Jihočeské divadlo: ulice Dr. Stejskala 19, 370 47, České Budějovice,
T +420 386 356 925, F +420 386 355 640, www.jihoceskedivadlo.cz

Otevírací doba pokladny JD: pondělí – pátek 10.00 – 19.00
(V případě, že se nehraje, otevřeno do 17.00 hod.),
sobota vždy jednu hodinu před představením.

Tento projekt vznikl za podpory Ministerstva kultury ČR.

Foto: D. Jan Pávek, F. Štěpánek, B. Štěpánek, V. Štěpánek

Robin Hood



Otáčivé hlediště Český Krumlov

M. GLASER / O. ŠUBRTOVÁ

Výpravná
zbojnická legenda

Robin Hood

3/6—21/6/2009 21.30 h

OTÁČIVÉ HLEDIŠTĚ ČESKÝ KRUMLOV

/ REŽIE MARTIN GLASER
/ SOUBOR ČINOHRY
JIHOČESKÉHO DIVADLA
/ V TITULNÍ ROLI
ONDŘEJ VESELÝ

Vstupenky / Zahájení provozu od 2. března 2009, Jihočeské divadlo / Dr. Štejkala 19, 370 07 České Budějovice / hlavní dveře: T +420 386 536 963 / pokladna / T +420 386 356 955 / F +420 386 335 619 / info@jihoceske-divadlo.cz / www.jihoceskedivadlo.cz / Pokladna Otáčivé hlediště / U Zámecké zahrady, Český Krumlov / otevřeno vždy 1 hodinu před představením / Infocentrum Český Krumlov / Náměstí svobody 2, 381 01 Český Krumlov / T +420 380 704 621 / F +420 380 704 619 / infocentrum@ckrf.krumlov.cz / www.krumlov.cz/infocentrum / Unios – Tourist Service Český Krumlov / Zámek 57 – I. nádvoří, 381 01 Český Krumlov / T +420 380 712 219 / F +420 712 424 / tourist.service@unios.cz / www.unios.cz / Turistické informační centrum České Budějovice / Nám. Přemysla Otakara II., 370 01 České Budějovice / T +420 386 801 414 / F +420 386 801 414 / info@ic-budejovice.cz / www.c-budejovice.cz / Síť prodeje vstupenek CBSystem / vstupenky.c-budejovice.cz / Volný den pondělí / Děti do 15 let – sleva 30 %, ZTP a ZTPP – sleva 50 %, ISIC – sleva 20 % / Změna programu vyhrazena!

Zřizovatelem Jihočeského divadla je Statutární město České Budějovice. Jihočeské divadlo podporuje Jihočeský kraj. Generálním sponzorem Jihočeského divadla je národní podnik Budejovický Budvar. Hlavním partnerem Otáčivého hlediště je Jaderná elektrárna Temelín. Tento projekt vznikl za podpory Ministerstva kultury ČR. Provozovatelem Otáčivého hlediště Český Krumlov je Jihočeské divadlo.



www.otacivehledište.cz

Odcházení



Odcházení

Václav Havel

Režie : Martin Glaser

Scéna : Robert V. Novák j. h.

Kostýmy : Lucie Trnková j. h. a Lucie Kutálková j. h. (Leeda)

Hudba : Pavel Kalina j. h.

Dramaturgie : Olga Šubrtová

Projekce : Tomáš Luňák j. h. a Robert V. Novák j. h.

Hrají : Jiří Šesták, Věra Hlaváčková, Martin Hruška, Bibiana Šimonová, Petr Šporcl j. h., Jaroslava Červenková, Tomáš Drápela, Roman Nevěčný, Věra Hollá, Josef Bulík j. h. a další

Premiéra 19. prosince 2008 v Jihočeském divadle

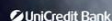
Jihočeské divadlo: ulice Dr. Stejskala 19, 370 47, České Budějovice,
T +420 386 356 925, F +420 386 355 640, www.jihoceskedivadlo.cz

Otevírací doba pokladny JD : pondělí – pátek 10.00 – 19.00
(V případě, že se nehraje, otevřeno do 17.00 hod.),
sobota vždy jednu hodinu před představením.

Tento projekt vznikl za podpory Ministerstva kultury ČR.



Jihočeský kraj



Mobil



1 projekt **smršť**  Jihočeské divadlo / Cínohra

Mobil

 \ telefonická
digitální komedie

Sergi Belbel

Překlad \ Martina Černá
Režie \ Martin Glaser
Scéna \ Petr B. Novák j.h.
Kostýmy \ Helena Neubertová j.h.
Dramaturgie \ Olga Šubrtová

Upolníci

 \ krutá
mediální hra

Hrají \ Bibiana Šimonová, Lenka Krčková, Daniela Bambasová,
Ondřej Volejník a Věra Hlaváčková

Česká premiéra 8. dubna 2009 v Jihočeském divadle

Jihočeské divadlo: ulice Dr. Stejskala 19, 370 47, České Budějovice,
T +420 386 356 925, F +420 386 355 640, www.jihoceskedivadlo.cz
Otevírací doba pokladny JD : pondělí – pátek 10.00 – 19.00 (v případě, že se nehraje, otevřeno do 17.00 hod.),
sobota vždy jednu hodinu před představením.

Tento projekt vznikl za podpory Ministerstva kultury ČR.

Křesťanská Spojení

Vladislava Fekete



Očištění



Jihočeské divadlo
/ Cínohra

OČIŠTĚNÍ

PETR ZELENKA

Režie __ Martin Glaser Scéna __ Jaromír Vlček Kostýmy __ Lenka Rašková Hudba __ Pavel Kalina
Dramaturgie __ Olga Šubrtová Hrají __ Jiří Šesták, Jaroslava Červenková, Lenka Krčková, Zdeněk Kupka,
Taťána Kupcová, Bibiana Šimonová, Jan Dvořák, Dana Verzichová, Petr Šporcl, Martin Hruška, Věra Hlaváčková,
Kryštof Kudláček / Lukáš Přílepek, Václav Liška, Daniela Bambasová, Pavel Oubram a další

Česká premiéra 12. února 2010 v Jihočeském divadle

Jihočeské divadlo: ulice Dr. Stejskala 19, 370 47, České Budějovice, T +420 386 356 925, F +420 386 355 640, www.jihoceskedivadlo.cz

Otevírací doba pokladny JD: pondělí–pátek 10.00–19.00 (V případě, že se nehraje, otevřeno do 17.00 hod.)

Sobota vždy jednu hodinu před představením.

Tento projekt vznikl za podpory Ministerstva kultury ČR.



Macbeth



Otačivé hlediště Český Krumlov

Soubor činohry Jihočeského divadla
Režie: Martin Glaser
V titulní roli: Ondřej Volejník

William Shakespeare
MACBETH

4/6–15/6 a 17/8–22/8/2010
Otačivé hlediště Český Krumlov

Vstupenky / Zahájení prodeje od 1. března 2010, Jihočeské divadlo / Dr. Stejskala 19, 370 47 České Budějovice / hromadné objednávky / T +420 386 356 643 / pokladna / T +420 386 356 925 / F +420 386 355 640 / info@jihoceskedivadlo.cz / www.jihoceskedivadlo.cz / Pokladna Otačivé hlediště / U Zámecké zahrady, Český Krumlov / otevřeno vždy 1 hodinu před představením / Infocentrum Český Krumlov / Náměstí svornosti 2, 381 01 Český Krumlov / T +420 380 704 621 / F +420 380 704 619 / infocentrum@ckrf.ckrumlov.cz / www.ckrumlov.cz/infocentrum / Unios - Tourist Service Český Krumlov / Zámek 57 - I. nádvoří, 381 01 Český Krumlov / T +420 380 712 219 / F +420 712 424 / tourist.service@unios.cz / www.unios.cz / Turistické informační centrum České Budějovice / Nám. Přemysla Otakara II., 370 01 České Budějovice / T +420 386 801 414 / F +420 386 801 414 / info@c-budejovice.cz / www.c-budejovice.cz / Síť prodeje vstupenek CSystem / vstupenky.c-budejovice.cz / Volný den pondělí / ZTP a ZTPP / sleva 50 % / Změna programu vyhrazena!

Zřizovatelem Jihočeského divadla je Statutární město České Budějovice. Jihočeské divadlo podporují Jihočeský kraj. Hlavním partnerem Otačivého hlediště je JADERNÁ ELEKTRÁRNA TEMELÍN. Generálním sponzorem Jihočeského divadla je národní podnik Budějovický Buřvar. Tento projekt vznikl za podpory Ministerstva kultury ČR. Provozovatelem Otačivého hlediště Český Krumlov je Jihočeské divadlo.

  Jihočeský kraj  JADERNÁ ELEKTRÁRNA TEMELÍN

www.otacivehledište.cz

Kdo je tady ředitel?



Jihočeské divadlo
/ Cinohra

Kdo je tady

Lars von Trier

(The Boss of It All)

ředitel?

Překlad filmového scénáře > František Fröhlich Divadelní adaptace > Olga Šurťová, Martin Glaser

Režie > Martin Glaser Vizuální koncepce > Ivan Pinkava Technologická spolupráce > Pavel Krejčí
Kostýmy > Tomáš Kypta Dramaturgie > Olga Šurťová Hrají > Zdeněk Kupka, Ondřej Volejník,
Lenka Krčková, Tatána Kupcová, Dana Verzichová, Ondřej Veselý, Tomáš Drápela, Pavel Oubram,
Věra Hlaváčková, Jan Dvořák a Věra Hollá

Premiéra 12. listopadu 2010 v Jihočeském divadle
Uváděno se souhlasem agentury Nordiska ApS. – Kodaň, Dánsko.

Jihočeské divadlo: ulice Dr. Stejskala 19, 370 47, České Budějovice, T +420 386 356 925, F +420 386 355 640, www.jihoceskedivadlo.cz

Otevírací doba pokladny JD: pondělí–pátek 10.00–19.00 (V případě, že se nehraje, otevřeno do 17.00 hod.)
Sobota tady jednu hodinu před představením.

Tento projekt vznikl za podpory Ministerstva kultury ČR.



Utěšitel




Jihočeské divadlo
/ Cínohra

Utěšitel

Martin Glaser
Olga Šubrtová

Režie a scéna > Martin Glaser Kostýmy > Tomáš Kypka Dramaturgie > Olga Šubrtová
V hlavních rolích > Martin Hruška a Ondřej Veselý

Česká premiéra 14. ledna 2011 v Jihočeském divadle
Jihočeské divadlo: ulice Dr. Stejskala 19, 370 47, České Budějovice, T +420 386 356 925, F +420 386 355 640, www.jihoceskedivadlo.cz
Otevírací doba pokladny JD: pondělí–pátek 10.00–19.00 (V případě, že se nehraje, otevřeno do 17.00 hod.)
Sobota vždy jednu hodinu před představením.
Tento projekt vznikl za podpory Ministerstva kultury ČR.

Foto: Petr Pávek - agentura Pávek & Pávek